

Cifra ediției

2,1%

din PIB

Bugetul de stat pentru anul 2007, adoptat de curând, menționează că fondurile europene care vor intra în România anul viitor reprezintă circa 2,1% din Produsul Intern Brut, adică aproximativ 2,2 miliarde euro.

Euro-mituri

Pagina 12



Multe zvonuri au circulat și circulă încă despre interdicțiile pe care românii de la sate vor fi nevoiți să le suporte începând cu data aderării. Curbura bananelor sau forma căpșunelor reprezintă numai câteva dintre ele. Care este, de fapt, realitatea?

Anul 1 • Nr. 2

12 pagini

19 octombrie -
2 noiembrie 2006

Tiraj:

100.000 exemplare

euROpeanul

Europa pe înțelesul tău

Publicație bilunară

editată de

Ministerul Integrării

Europene

Se distribuie gratuit

BLOC NOTES

Extra-sarcini pentru autoritățile locale

Autoritățile locale și centrale, regiile autonome și companiile naționale care obțin fonduri Phare CES (coeziune economică și socială) și CBC (pentru cooperare transfrontalieră) vor avea noi responsabilități. Dintre acestea amintim: obligația ca la semnarea contractului să demonstreze că dispune de surse de cofinanțare și să transfere sumele necesare în cel mult cinci zile de la emiterea certificatului de plată. În plus, beneficiarii trebuie să asigure amplasamentul lucrării în maximum 28 de zile și să acopere eventualele costuri determinate de nefinalizarea proiectului.

A apărut „Ghidul achizițiilor publice”

Ghidul pentru atribuirea contractelor de achiziție publică este elaborat de Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice și explică achizițiile publice pe înțelesul tuturor. Documentul este disponibil la www.anmap.ro și este accesibil tuturor categoriilor de utilizatori. El își propune să îmbunătățească, în contextul noii legislații, tehnica de abordare a procedurilor pentru atribuirea contractelor de achiziție publică, prezentând toate etapele acestui proces.

Estonia deschide piața muncii

Estonia liberalizează piața națională a muncii pentru lucrătorii din România, după aderarea țării noastre la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007. Estonia este cel de-al doilea stat membru al UE, după Finlanda, al cărui guvern a anunțat oficial hotărârea de a nu impune restricții în acest domeniu. În același timp, și autoritățile din Republica Slovacă au propus să nu fie impuse restricții circulației forței de muncă din România.

Undă verde la vaccinarea porcilor

Comitetul Veterinar Permanent al UE a aprobat provizoriu vaccinarea împotriva peștei porcine în țara noastră. Mai este nevoie de avizul final al Comisiei Europene pentru ca măsurile să poată fi aplicate efectiv. Pe lângă vaccinarea obligatorie a porcilor, se va adopta un plan de prevenire a acestei boli. În paralel, se desfășoară programul de eradicare a peștei porcine, cofinanțat de UE în proporție de 50%.

Stadiul ratificării tratatului de aderare

Senatul francez a votat în unanimitate tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană. În același timp, ratificarea tratatului se află pe ultima sută de metri în Germania. Prima lectură a tratatului în Bundestag va avea loc pe 19 octombrie. Votul final este programat în Germania pe 24 noiembrie. Țările care nu au ratificat încă tratatul sunt Belgia și Danemarca.



Cum merg afacerile

Prințul Charles s-a integrat perfect în atmosfera ardelenescă.

prințului Charles în România

◆ **Ce-l leagă pe prințul Charles de România? Câteva sate săsești din Transilvania și o Fundație. Cum arată însă „domeniile regale” private cu lupa?**
◆ **Ce fel de gospodărie își ridică prințul de Wales în satul Viscri? Cum merge producția de suc de mere organice de la Mălâncrav, patronată de moștenitorul Coroanei britanice?**
◆ **Dincolo de informațiile cu iz senzationalist, se întinde o întreagă poveste, mai puțin știută, cu date și cifre exacte. ◆ Și o poveste încă nescrisă despre angoasele integrării în „satele lui Charles”.**

Dan Tăpălagă

„Perlele coroanei” sunt Viscri și Mălâncrav, două așezări izolate din apropierea Sighișoarei. Aici sunt cele mai importante investiții și tot aici se oprește Charles ori de câte ori vine în România. În Mălâncrav supraviețuiește cea mai mare comunitate de sași din zonă: peste 170. În Viscri, au rămas doar 24.

Moștenirea sașilor: Sașii au umplut Transilvania cu ziduri pe care sătenii se căznesc să le țină în picioare. Fără oamenii lui Charles – Caroline și arhitectul Lambescu – s-ar fi ales praful de Viscri, cum s-a întâmplat cu zeci de așezări săsești din Ardeal. Fundația Mihai Eminescu Trust, cu prințul Charles patron

spiritual, răscumpără trecutul cu bani grei. În 2006 a pus la bătaie 260 de mii de dolari. Din 1999 și până azi, a refăcut în sat 80 de fațade, zugrăvite în galben sau albastru și tencuite cu mortar ca acum două sute de ani. În total, Fundația a derulat mai bine de 400 de proiecte.

Livada de mere: La Mălâncrav, Fundația Mihai Eminescu Trust a prințului a luat în concesiune 108 hectare de livadă, iar din 2003 produce suc de mere natural. „Sunt produse ecologice, dar afacerea nu e profitabilă. Cam cât câștigăm, atât cheltuim cu livada”, afirmă Caroline Fernolend, omul care se ocupă în România de treburile Fundației.

(continuare în pagina 9)

Ce avem și ce ne mai lipsește

Se simt câteva progrese în zonele criticate de raportul oficialilor europeni. Se simt, însă, și unele lipsuri. Noi le punem în balanță.

pagina 2

Caravana „Fermierul”



Toată lumea va putea afla, direct de la sursă, ce aduce aderarea la UE. Urmărește Caravana Ministerului Integrării Europene, ea va poposi și în localitatea ta.

pagina 4

Joburi inedite, dar sigure

Ce face românul când nu găsește loc de muncă? Se apucă de business. Și nu oriunde, ci într-un parc industrial clădit în locul unei fabrici de armament.

pagina 5

Alo, Europa! 080.080.2007



Întrebări și răspunsuri despre Uniunea Europeană la numărul de telefon 080.080.2007, cu apel gratuit.

pagina 11

Bani, bani și iar bani

Vor fi bani pentru drumuri, apă, gaze, turism, pentru modernizarea fermelor, de exemplu, bani pentru a cumpăra mulgătoare.

pagina 7



Culisele integrării

euROpeanul aduce în lumina reflectoarelor tinerii care nu se văd, dar prelucrează, din umbră, informații și documente importante pentru instituțiile publice.

pagina 8



Trei întrebări pentru Cristian Pîrvulescu

Analistul politic și președintele Asociației ProDemocrația, Cristian Pîrvulescu, a explicat pentru euROpeanul cum se va simți, în calitate de cetățean al Uniunii, începând cu data aderării.

euROpeanul: Vă veți simți mai european începând cu dimineața zilei de 1 ianuarie 2007 și de ce?

Cristian Pîrvulescu: După 1 ianuarie 2007 nu voi fi cutremurat. Voi beneficia, ca toți românii, de avantajele formale ale Europei. Voi avea mai multe oportunități. Dar ceea ce e european în sensul cel mai profund nu poate fi achiziționat peste noapte. Pentru aceia dintre concetățenii noștri pentru care Orientul este reperul va-

loric, adaptarea la contextul, și mai ales la valorile europene, va fi dificilă.

euROpeanul: Credeți că Uniunea Europeană este un „hotel de cinci stele”, comparativ cu România, care este de numai trei?

Cristian Pîrvulescu: Nu-mi pot imagina o civilizație în termeni hotelieri. Iar UE este Europa, o civilizație în plină reconfigurare. Nu doar o organizație internațională, nu doar o piață unică, ci, în primul rând, un set de valori. Pe acest fundament s-a construit restul. Iar românii, diverși, cu tradiții istorice diferite, sunt o cultură ce aspiră la statutul de civilizație. Iar când e vorba de civilizații, ierarhiile sunt inadecvate. Pe de altă parte hotelul, de oricâte stele, nu este acasă.

Este străin, este formal, este rece. Nu trăim într-un hotel și nu vrem să ne integrăm într-o lume artificială. Vrem ca Europa să fie acasă.

euROpeanul: Ce ne lipsește pentru a ne simți mai europeni sau pentru a „câștiga” încă „două stele”?

Cristian Pîrvulescu: Pentru mulți români frica de Europa are o semnificație economică: prețurile și concurența. Pentru alții, Europa este deja o oportunitate: într-un fel sau în altul 2.000.000 de persoane au aderat chiar mai devreme. Dar pentru căpșunari, Europa văzută din dormitoarele comune pare stranie. De fapt, diferențele culturale vor fi, în timp, handicapul cel mai greu de recuperat.

2

14 zile

Progrese în cursa aderării



Alexandru Lăzescu

Buni gospodari sau primari europeni?

Întrebă oamenii de pe stradă ce ar trebui să facă, în opinia lor, un bun primar. Îți vor vorbi, cu siguranță, despre repararea străzilor și podurilor, despre canalizare, apă, salubritate sau despre transportul în comun. Câteodată și despre parcuri sau școli. De altfel, sintagma „primul gospodar al orașului”, cu trimitere la primar, invadează până la saturație spațiul mediatic, mai ales în timpul campaniilor electorale, semn că, pentru majoritatea alegătorilor, orizontul de așteptare ideal în ceea ce îl privește pe cel sau pe cea în cauză ar fi o persoană cu șorțul la brâu preocupată de dimineață până seara de toate detaliile administrative imaginabile: de la mersul lucrărilor pe șantierele publice până la felul în care se strânge gunoii.

Mulți dintre cei de mai sus vor fi probabil uimiți să audă că primarul Nürnberg-ului, Ulrich Maly, vede cu totul altfel fișa postului său. Cu prilejul unei emisiuni realizate de TVR pe teme europene, întrebă care sunt, după părerea sa, cele mai importante lucruri de care trebuie să se ocupe ca primar, a răspuns fără ezitare: promovarea orașului și activități de lobby la Bruxelles. Ambele pun accentul, mai degrabă, pe atragerea de resurse decât pe gestiunea meticuloasă a treburilor curente de administrație, așa cum le înțelegem cu toții.

Și asta nu pentru că apa, tramvaiul și autobuzele sau serviciile de salubritate nu ar fi importante. Din contră, ele sunt atribute esențiale ale unei existențe decente. Numai că, dacă o primărie funcționează cum trebuie, astfel de lucruri trebuie rezolvate la nivelul serviciilor sau a celorlalți oficiali importanți din instituție. De aceea a și fost inventată în multe țări occidentale funcția de „city manager” care, în esență, e acea persoană responsabilă pentru derularea corespunzătoare a activităților curente, lăsând astfel primarul liber să se concentreze mai mult pe chestiuni precum elaborarea și punerea în practică a unei strategii de dezvoltare locală, pe construcția unei identități a localității, adică pe ceea ce numim în aceste zile „branding”, pe atragerea de resurse.

Lista de mai sus poată să apară multora fie un moft, fie deloc potrivită condițiilor din România. Mai trebuie făcută o precizare: astfel de deziderate sunt realiste pentru marile orașe, nu pentru cele cu câteva mii de locuitori. Realitatea e însă că, fără stimularea economiei, fără a deveni într-un fel sau în altul interesantă, ca destinație turistică sau ca locație pentru târguri și conferințe, ca centru privilegiat de comerț sau ca furnizor de resurse umane de calitate, o localitate nu are cum să prospere și nu are nicidecum mijloacele pentru a se dota cu infrastructuri viabile și cu servicii publice funcționale.

Dacă ne uităm în curtea celor care au reușit, vedem că și acolo, într-un fel, toate lucrurile se leagă. Există și companii competitive, și asociații profesionale serioase, și rețele de transport bine puse la punct, dar și acele ingrediente despre care se vorbește, din păcate, prea puțin, dar prin care definim calitatea vieții de zi cu zi: instituții de spectacole, parcuri, locuri de divertisment, restaurante și cafele. Ele sunt, de multe ori, mult mai importante decât credem, atunci când se decide amplasarea unor proiecte de investiții importante, pentru că, atunci când vrei să atragi și să păstrezi oameni valoroși, astfel de argumente contează mult.

Singura problemă e că, pentru a face astfel de evoluții posibile, altele ar trebui să fie criteriile la care ne raportăm atunci când decidem, la alegeri, ce fel de persoane vrem să trimitem în fruntea primăriilor, mai ales în cazul marilor aglomerări urbane. Nu neapărat niște aparent buni gospodari, ci oameni în stare să formuleze o viziune și să adune în jurul lor structurile și resursele umane și logistice pentru a o transpune în realitate. Primari care, între altele, să fie capabili să acceseze programele europene de suport în materie, așa cum o face foarte bine, de exemplu, cel din Nürnberg.

A trecut aproximativ o lună de la raportul de monitorizare al Comisiei Europene. În unele domenii cheie, putem remarca progrese. Alte măsuri importante sunt încă în așteptare.

Ioana Morovan

În domeniul sanitar-veterinar și al siguranței alimentare, criticat aspru în raport, s-au întâmplat câteva lucruri interesante. Oficialii de la Bruxelles au adoptat planul României de combatere a peștei porcine. A fost aprobată, provizoriu, măsura solicitată de statul român de a fi vaccinați porcii crescuți în gospodării. Pentru a ajunge la o formulă finală a planului, autoritățile trebuie să se consulte și cu crescătorii de animale. Tot în „ograda” Autorității Naționale Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentară (ANSVSA) s-a mai desfășurat un eveniment remarcabil. Instituția va obține sprijin tehnic, de la Agenția Domeniilor Statului pentru controlul la cele trei unități de ecarisaj. Amenziile aplicate acestora, în ultima lună, au fost de circa două miliarde de lei. Nu în ultimul rând, tot în același domeniu, a intrat în vigoare noul pachet legislativ în domeniul siguranței alimentare. Actele normative respective au fost elaborate încă din 2005, tocmai pentru a da posibilitatea celor vizati să cunoască bine legislația. Din păcate, nu toți au înțeles acest lucru. Începând cu termenul limită de întâi octombrie, circa 20% din cele peste 8.000 de brutării vor fi închise fiindcă funcționează în condiții complet necorespunzătoare. Una peste alta, se poate spune că în sectorul sanitar-veterinar lucrurile se pun în mișcare. La capitolul restanțelor legislative pentru alte domenii, Comisia juridică a Camerei Deputaților a finalizat raportul pe marginea Agenției Naționale de Integritate (ANI), cu modi-



Guvernul a dezbătut de nenumărate ori problemele legate de domeniul sanitar-veterinar

ficări față de forma inițiatorului (Ministerul Justiției). Vor urma dezbaterile în plen. Proiectul de lege privind ANI este urmărit atent de la Bruxelles.

Nici Legea privind Curtea de Conturi nu a fost încă adoptată, până la închiderea ediției. Acestea sunt numai două din cele 27 de proiecte de legi prioritare care trebuie finalizate până la sfârșitul anului. Din situația prezentată Guvernului de către ministrul integrării europene, Anca Boagiu, mai aflăm că 7 legi, 2 ordonanțe de urgență precum și 5 ordonanțe de Guvern așteaptă să fie aprobate în Parlament. Printre acestea se află și proiectul de lege privind alegerea reprezentanților României în Parlamentul European. Din fericire, avem vești bune din țările europene. Senatul francez a vo-

cat, în unanimitate, Tratatul de aderare a României și Bulgariei la UE, iar Germania urmează să voteze la sfârșitul acestei luni. Așteptăm să se încheie procesul de ratificare în Belgia, unde se așteaptă încă rezultatul la nivelul comunității franceze, la nivelul celorlalte comunități și la cel federal procesul fiind încheiat. Și în Danemarca procedura a fost demarată, pe 10 octombrie a fost făcută o primă lectură.

Pentru cetățeni, va părea în schimb mult mai interesant faptul că pot pleca la muncă, după aderare, în Estonia și Slovacia. Dacă unele țări ale Uniunii sunt încă îngrijorate de consecințele sosirii lucrătorilor din România și Bulgaria, iată că există cel puțin două state care au decis să abordeze optimist această perspectivă.

În ansamblu, mai sunt încă multe de făcut, dar au fost totuși parcurse câteva etape semnificative. Ce părere au oficialii de la Bruxelles? Reprezentantii Consiliului și ai Comisiei Europene au laudat, de curând, în cadrul ultimului comitet interparlamentar mixt România-UE, progresele realizate de România în ultimele luni. Ei au spus că speră ca autoritățile de la București să reușească să rezolve în scurt timp și domeniile rămase încă în urmă, pentru a nu fi nevoie de clauze de salvagardare. Cu toate acestea există sectoare încă problematice, au amintit oficialii europeni: siguranța alimentară, agricultura, managementul fondurilor europene, sistemul medical pentru persoanele cu handicap mental și includerea în societate a cetățenilor de etnie romă.

NOUȚĂȚI

Optimism în privința migrației forței de muncă

Camera de Comerț și Industrie a României împreună cu Ministerul Integrării Europene au organizat un seminar cu tema „Politica socială și libera circulație a persoanelor”. Gheorghe Barbu, ministrul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, a spus că



Foto: AESSM

temerile din unele state europene, referitoare la un viitor aflus de imigranți români în căutarea unui loc de muncă mai bine plătit, au fost mult exagerate. De asemenea, „România va beneficia de la UE, pentru următorii 7 ani, de fonduri în valoare de 3,5 miliarde euro pentru dezvoltarea resurselor umane”, a mai precizat Barbu.

Cercetările estimează că migrația forței de muncă se va concentra către anumite state membre, perturbând piața lor internă. Îngrijorarea privind impactul liberei circulații a lucrătorilor se bazează pe elemente precum proximitatea geografică, diferențele de venit, șomajul și înclinația spre migrație.

Tinerii din România susțin integrarea

Aproximativ 23.000 de tineri din toată țara și peste 800 de profesori și-au exprimat părerile în legă-

tură cu aderarea României la Uniunea Europeană și privind impactul acestui proces asupra viitorului lor. Sondajul a fost realizat, la nivel național, de către Institutul de Științe ale Educației, la inițiativa Ministerului Integrării Europene, a Delegației Comisiei Europene la București și a Fundației Generation Europe, care au finanțat și realizat Agenda EU/RO 2006-2007, în parteneriat cu EURO 26. Printre altele, rezultatele sondajului arată că televiziunea și radioul sunt principalele surse de informare privind Uniunea Europeană pentru 74,2% din cei intervievați. De asemenea, 37,2% dintre elevi cred că România și Uniunea Europeană vor beneficia, în egală măsură, în urma aderării țării noastre.

Pescuit și afaceri maritime

Joe Borg, comisarul european pentru pescuit și afaceri maritime a afirmat, în cadrul vizitei la București, că România va primi aproximativ 130 de milioane de euro pentru dezvoltarea pescuitului începând cu anul 2007. Acest lucru va plasa țara noastră pe locul șase în rândul țărilor care primesc fonduri pentru acest domeniu. Ministerul Integrării Europene va organiza, în perioada următoare, consultări cu instituțiile publice, pentru a consolida poziția României în ceea ce privește politica maritimă. Aceasta va fi transmisă autorităților de la Bruxelles, după ce vor fi consultați toți actorii implicați. Astfel, România își va aduce contribuția, în calitate de stat membru, la întocmirea Cărții Verzi în domeniul politicii maritime, termenul pentru transmiterea informațiilor de către fiecare stat al Uniunii Europene fiind iunie 2007.

Cum devii transportator european, dar nu cowboy

Există trei condiții pentru a fi recunoscut drept transportator rutier: condiția de onorabilitate, condiția de competență profesională și condiția de capacitate financiară.

Condițiile sunt armonizate la nivel european și au fost adoptate în legislația națională românească. Directiva 26 din 1996 a Consiliului își propune atingerea unui grad mai mare de siguranță și corectitudine în ceea ce privește transportul rutier pe teritoriul Uniunii Europene și recunoașterea reciprocă între state a activității de transportator rutier. Unul dintre scopurile reglementării este să stopeze proliferarea firmelor „cowboy”, care încercau să acapareze cote de piață cât mai mari în detrimentul siguranței transportului rutier. Operatorii trebuie să dețină o așa-numită licență comunitară, eliberată de statul unde sunt stabiliți.

Pregătire pentru EURO 5 și EURO 6

Producătorii români de autovehicule, precum și importatorii, consideră că vor fi pregătiți să adopte EURO5 și EURO6, în momentul în care aceste standarde se vor introduce la nivel european. Ei doresc ca standardele să fie introduse în România doar la data la care ele vor deveni obligatorii și în UE. În cadrul întâlnirii dintre Ministerul Integrării Europene și producători, una dintre soluțiile identificate a fost valorificarea expertizei tehnice a investitorilor străini.

Noi reguli pentru producătorii de alimente

Noul pachet legislativ în domeniul siguranței alimentare introduce noi reglementări privind implementarea sistemului de analiză a riscurilor și punctele critice de control în industria alimentară. Unitățile de procesare de alimente trebuie să pună la punct un sistem de management al calității, să realizeze analize de risc ale punctelor în care alimentele se pot contamina, să asigure condițiile de igienă în interiorul unităților – toate acestea pentru ca produsul finit să fie unul sigur pentru sănătatea populației. Pachetul legislativ de igienă a intrat în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

finanțări

3

SAPARD mai pune la bătaie 24 milioane euro

31 octombrie este termenul-limită pentru a șasea sesiune de cereri de proiecte pentru trei măsuri SAPARD încă active. Componentele pentru care se pot depune proiecte sunt: „Îmbunătățirea structurilor în vederea realizării controlului de calitate, veterinar și fitosanitar”; „Constituirea grupurilor de producători” și „Metode agricole de producție proiectate să protejeze mediul și să mențină peisajul rural”. Suma totală disponibilă este de circa 24 milioane de euro.

Câți bani primește agricultura în 2007

Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale va avea în anul 2007 un buget de 7 miliarde lei, cu 33,9% mai mult decât în anul 2006. Din aceste fonduri se vor finanța programele: Fermierul (520 milioane lei), Renta viageră (20 milioane lei), SAPARD-ul românesc (675 milioane lei). Pe lângă aceste programe se asigură fonduri și pentru sprijinirea producătorilor agricoli, se asigură despăgubiri în caz de calamități, precum și în cazul declanșării epizootiilor, și altele.

MANUALUL FONDURILOR DE FINANȚARE

Cererea de finanțare

Programele care vor fi lansate anul viitor, finanțate prin fondurile structurale, vor fi gestionate de instituții diferite. Cu toate acestea, cererea de finanțare este un document comun pentru toate programele. Specialiștii în elaborarea și coordonarea programelor, de la Autoritatea de Management (AMCSC) din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, au transmis câteva clarificări despre cererea de finanțare. Astfel, principalele tipuri de informații care vor fi solicitate în cererea de finanțare se referă la: prezentarea solicitantului și datele de identificare ale acestuia, descrierea proiectului pentru care se solicită finanțarea (titlul, locația, încadrarea într-un domeniu major de intervenție, respectiv axă prioritară în cadrul programelor, descrierea și obiectivele proiectului etc.), concordanța cu politicile Uniunii Europene, valoarea proiectului și sursele de finanțare.

„În elaborarea cererii de finanțare s-a mers pe principiul asigurării unei coerențe maxime pentru tot sistemul implicat în gestionarea instrumentelor structurale. Ca urmare va exista un format unic, cu anexe diferențiate pe fiecare instrument structural (Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune)”, informează AMCSC.

Cererea de finanțare se află în curs de elaborare la AMCSC și celelalte autorități de resort. După data aderării și aprobarea Programelor Operaționale la Bruxelles, vor fi prezentate toate detaliile necesare.

Programul Operațional Regional

Programul Operațional Regional (POR) este coordonat de Autoritatea de Management din cadrul Ministerului Integrării Europene.

Prin POR pot solicita finanțare:

- ◆ autoritățile locale;
- ◆ parteneriatele public-privat;
- ◆ companiile;
- ◆ asociațiile de turism;
- ◆ parcurile industriale;
- ◆ institutele de cercetare;
- ◆ instituțiile academice;
- ◆ ONG-urile.

POR este structurat pe cinci domenii mari, numite axe prioritare. Proiectele care vor primi finanțare, fie că sunt realizate de mediul privat, fie de administrația publică, trebuie să demonstreze impactul în dezvoltarea locală și regională. De aceea, coordonatorii din teritoriu, Agențiile de Dezvoltare Regională, joacă un rol important în selecția și implementarea proiectelor.

Axa 1 – „Îmbunătățirea infrastructurii publice, regionale și locale”. Componente principale: reabilitarea și modernizarea infrastructurii de transport, a infrastructurii serviciilor de sănătate, serviciilor sociale și de siguranță publică, precum și infrastructura educațională.

Axa 2 – „Mediul de afaceri regional și local”. Proiectele trebuie să se încadreze în una din categoriile: dezvoltarea structurilor de sprijinire a mediului de afaceri sau sprijinirea inițiativelor antreprenoriale (start-up-uri și microîntreprinderi). La această componentă se includ parcurile industriale, infrastructura pentru tehnologii informaționale, achiziția de echipamente moderne, reabilitarea siturilor industriale. De asemenea, se mai finanțează sisteme de baze de date economice și alte tipuri de informații statistice pentru afaceri.

Axa 3 – „Dezvoltarea turismului regional și local”. Domenii principale: restaurarea și valorificarea patrimoniului istoric și cultural, valorificarea resurselor turistice naturale, creșterea calității serviciilor turistice de cazare și agrement.



Axa 4 – „Dezvoltare urbană durabilă”. Mai concret, este vorba despre sprijinirea proiectelor de dezvoltare a comunităților: renovarea clădirilor abandonate, demolarea clădirilor și/sau structurilor excesiv deteriorate, sprijinirea și incubarea firmelor mici aflate la început (start-up).

Axa 5 – Asistență tehnică pentru structurile care gestionează programul.

Programul Operațional Regional a fost elaborat și transmis Comisiei Europene. Urmează negocieri între autoritățile române și Comisie. Cel mai probabil, POR va fi aprobat după data aderării, moment în care se vor cunoaște detaliile legate de domenii și sumele disponibile. Apoi trebuie constituite Comitetele Regionale de Evaluare Strategică, importante pentru evaluarea proiectelor. În acest timp, Organismele Intermediare, adică Agențiile pentru Dezvoltare Regională, cele care vor ține legătura direct cu beneficiarii, trebuie să fie complet operaționale. În fine, trebuie elaborate Ghidurile solicitantului, care vor explica exact mecanismul întocmirii și implementării proiectelor.

Cum îți faci pensiune turistică pe bani SAPARD

Ardeleanul Doinel Zaharia a renunțat la siguranța postului de director al unei firme de construcții pentru a pune pe picioare mica sa afacere de familie. Cu bani europeni, și-a văzut visul împlinit, nu fără greutăți.

Adrian Vasilache

Amplasată pe malul râului Avrig, în apropierea orașului cu același nume și la patru kilometri de startul traseelor turistice din Făgăraș, o pensiune cochetă, construită cu fonduri SAPARD, ascunde mult efort în spatele finisajelor moderne. Privind în urmă, proprietarul Doinel Zaharia mărturisește că i-ar fi greu să o ia de la capăt. „Dețineam terenul, iar de SAPARD am auzit prima dată de la un prieten care se ocupa cu apicultura. Ulterior, m-am documentat amănunțit. Știam că zona are potențial turistic, dar voiam mai ales să-mi schimb modul de viață, să scap de atâta stres și să fac ceva de care să fiu mulțumit”, spune Zaharia.

Zis și făcut. A întocmit documentația pentru o valoare totală a proiectului de 85 de mii de euro, cu sprijinul unei firme de consultanță. Teoretic, jumătate din această sumă ar fi trebuit acoperită prin finanțarea SAPARD, însă, în practică, s-au simțit unele diferențe. „S-a mers când pe euro, când pe lei, astfel încât variația de schimb valutar ne-a adus o pierdere de 20 de mii de lei noi”, mărturisește Zaharia. Documentația proiectului a fost depusă în luna februarie a anului trecut, contractul a fost semnat în august, iar lucrările au început la 1 septembrie, anul trecut. Vara următoare, pensiunea avea primii vizitatori.

Vorbind din experiență, Zaharia spune că este bine să ai niște rezerve



Fotografii: euROpeanul

GUVERNUL ROMÂNIEI	PROIECT FINANȚAT PRIN PROGRAMUL SAPOARD	UNIUNEA EUROPEANĂ
Agencia SAPARD	Beneficiar: D. ZAHARIA S.R.L.	
PROIECT:	PENSIUNE TURISTICĂ RURALĂ AVRIG	
VALOARE:	85.384 EURO	
TERMEN DE EXECUȚIE:	08.2006	



financiare, astfel încât să te menții în grafic, în cazul în care apar lucruri neprevăzute. „Ultima tranșă de bani se acordă la finalizarea completă a

Când și-a construit pensiunea, familia Zaharia a mizat atât pe potențialul turistic al zonei, cât și pe tradițiile ardelenesti

proiectului și necesită obținerea tuturor autorizațiilor necesare (de mediu, de turism), iar în cazul meu au fost unele întârzieri”, precizează Zaharia. Ce nu ar repeta dacă ar trebui să o ia de la capăt? Oarece nemulțumire își exprimă în legătură cu serviciile firmei de consultanță, căreia i-a plătit 8% din valoarea totală a proiectului, dar care, susține el, nu avea toate cunoștințele corelate cu cerințele SAPARD și care a învățat din mers, odată cu derularea proiectului. Întreprinzătorul a întâlnit și funcționari care nu erau foarte puși la punct cu procedura. „Spre exemplu, în cadrul acestui program nu ai voie să faci plăți în numerar, ci numai prin bancă. O dată am folosit bilet la

ordin și am avut tărăboi mare, până și-au dat seama că este un instrument de plată acceptat”, spune Zaharia.

Din punct de vedere financiar, făcând o comparație cu veniturile obținute la vechiul loc de muncă, câștigul nu este spectaculos, dar Zaharia pune aceasta pe seama începutului.

Știe că marketingul este important și că promovarea zonei în ansamblul ei va contribui implicit la creșterea numărului de turiști în zonă. Pentru anul viitor, crede că va conta mult cum va fi promovat Sibiu în calitate sa de „capitală culturală europeană”, un eveniment care ar putea spori reputația zonei.

Zece planuri de afaceri pe an, mai puțini șomeri

Finlanda are o economie puternic industrializată și un nivel de trai ridicat, însă există și unele regiuni în care șomajul și emigrația îngrijorează.

Adrian Vasilache

Locuită de o mână de oameni (51 de mii), zona Nivala-Haapajärvi, situată în centrul țării, a stagnat din lipsa oportunităților economice. Cu ajutorul fondurilor europene, autoritățile și-au propus să creeze noi locuri de muncă prin sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici, prin programe destinate nevoilor lor specifice.

Derulat în perioada 2000-2003, proiectul Nivaska (700 de mii euro, din care fonduri UE 40%) a fost destinat firmelor mici, cu 1-3 angajați fiecare. În proiect a fost folosită strategia „impulsului inițial”,

prin care sume mici de bani au fost direcționate către microîntreprinderile cu potențial. Astfel, o firmă de producție a primit bani pentru a-și crea o marcă sau un catalog de prezentare a produselor.



Aparent nesemnificative ca valoare, aceste costuri de câteva mii de euro, destinate promovării, marketingului sau construcției de brand, joacă un rol important în poziționarea companiei pe piața națională și pe cea externă.

Întreprinderile mici și mijlocii au mai beneficiat, în cadrul programului, de consultanță, bani pentru networking, informații despre oportunități de subcontractare și export, iar unele au primit cofinanțări pentru achiziția de echipamente. Proiectul și-a propus să sprijine cel puțin zece planuri de afaceri pe an, pe o perioadă de la 12 la 36 de luni, în funcție și de nevoile concrete ale întreprinderii respective. Prin intermediul firmelor mici, cel puțin 20 de locuri de muncă au fost create în fiecare an. Modelul reprezentat de proiectul Nivaska a atras atenția altor autorități locale din Finlanda, care au preluat inițiativa și au realizat proiecte similare.

Europa pe înțelesul tău

www.mie.ro

4

afaceri de ti(m)p nou

CINCI ÎNGRIJORĂRI DIN PIAȚĂ

Criză de salariați

Îngrijorare: Companiile românești vor avea tot mai mari probleme în a-și găsi angajați.

Realitate: Cele mai multe dintre companiile românești au o productivitate mai scăzută față de cele din Uniunea Europeană. Un nivel scăzut al productivității duce la un cost de producție ridicat și atunci, pentru a-l menține scăzut și a fi, astfel, competitiv pe piață, se încearcă reducerea costului de producție. Cum unele componente ale acestuia nu se pot reduce (cum ar fi costul materiilor prime sau prețul utilităților), se preferă menținerea salariilor la un nivel cât mai mic. Pe scurt, pentru o productivitate mărită, se încearcă menținerea costurilor de producție la o limită cât mai scăzută, rezultând astfel un ritm mai scăzut de creștere a salariilor. Depinde însă de fiecare firmă cum își atrage angajații, prin pachete diversificate.

Evoluție salarii-prețuri

Îngrijorare: Prețurile și salariile vor evolua inegal.

Realitate: Explicația economică a raportului dintre prețuri și salarii nu ține în mod direct de integrarea României în Uniunea Europeană. Într-un stat cu economie de piață funcțională, piața este cea care reglează natural cererea și oferta de produse și servicii. Există doi factori care influențează în mod direct raportul dintre salarii și prețuri: inflația și productivitatea. Inflația este un proces de creștere a prețurilor dublat de scăderea puterii de cumpărare. Inflația în sine este o creștere a prețurilor necorelată cu creșterea salariilor. Cum la noi inflația a fost un factor dificil de controlat în perioada anilor '90 (au existat perioade în care am avut și inflație galopantă), puterea de cumpărare a populației a scăzut corespunzător de la an la an. Al doilea factor important este productivitatea (a se vedea comentariul de mai sus).



Comercializare vin

Îngrijorare: Nu se va mai putea cultiva vie hibridă.

Realitate: Nu există nicio reglementare în legislația UE potrivit căreia fermierii trebuie să defrișeze suprafețele cultivate cu vie hibridă, însă trebuie ținut cont de faptul că vinul produs din acești struguri nu poate fi comercializat, ci păstrat doar pentru consumul în familie, iar suprafețele cultivate cu hibridi interziși nu primesc sprijin financiar comunitar.

Zahăr limitat

Îngrijorare: Producția de zahăr va fi limitată

Realitate: După data aderării, producția de zahăr se va realiza în cadrul unor cote de producție (cantități maxime admise de producție). României i-a fost alocată o cotă suficient de mare astfel încât să nu afecteze producătorii (109 mii tone de zahăr și 9.981 tone de izoglucoză).

Bani pentru România

Îngrijorare: România va plăti la bugetul UE mai mult decât va primi.

Realitate: România va contribui la bugetul UE cu aproximativ 800 de milioane euro și va primi, în medie, 2 miliarde euro anual (conform pachetului financiar). În perioada 2007-2009, suma alocată României este de 11 miliarde euro, din care plăți efective aproximativ 6 miliarde euro (plățile se fac pe măsura derulării proiectelor).



Foto: Cristina Ciuhan - „Surprinde Europa într-o imagine”, proiectul pentru tineri fotografi, CRFN și IEC

Managementul calității, un „mof” devenit necesitate

Vă mai amintiți anii '90, când în România se putea produce și vinde orice? Era perioada „capitalismului sălbatic”, scăpat de orice control al calității. Ei bine, lucrurile s-au schimbat între timp.

Cristian Pantazi

Radical, dacă privim sondajele care demonstrează că românii au început să fie tot mai fideli unor mărci recunoscute și verificate. De fapt, au început să caute produse și servicii de calitate. Aici e marea transformare, iar firmele – indiferent de domeniu – trebuie să țină pasul cu ea. Una dintre metodele prin care o companie își poate demonstra grija față de client este implementarea sistemului de management al calității. „Acum câțiva ani era un mof, erau foarte puțini manageri sau pa-

troni cărora le păsa de certificarea calității. Oricum își vindeau bine produsele sau serviciile și atunci nu înțelegeau de ce ar trebui să investească într-un proces care nu le aducea niciun beneficiu pe termen scurt”, își amintește Floarea Amzucu, directorul general al unei firme care se ocupă de certificarea sistemelor de management al calității. Acum însă, lucrurile stau mult mai bine. Sute de companii, din cele mai diverse domenii, încep procedurile pentru implementarea și certificarea managementului calității. Le obligă piața, o piață tot mai matură și mai exigentă.

„Nu puteam nici măcar să mă gândesc la export sau la un parteneriat cu vreo firmă occidentală fără să am standardele de calitate cerute. Prin 2000-2001 am fost la câteva discuții legate de colaborări cu astfel de firme și s-au terminat imediat. Când

le-am spus că nu am certificare, mi-au zămbit și s-a încheiat”, declară Mihai Pană, patronul unei mici fabrici care realizează armătură pentru ferestrele din PVC. Avea doar câteva contracte cu firme turcești, dar și acelea începuseră să-l preseze. A angajat o firmă specializată, a plătit câteva mii de euro și acum are certificarea. Și contracte mai generoase, și stabilitate. Acestea sunt doar câteva dintre beneficiile managementului calității. „În afara creșterii credibilității firmei, certificarea îi poate permite să participe la licitații. E un lucru extrem de important pentru multe dintre ele, căci licitațiile sunt o sursă excelentă de contracte”, susține Floarea Amzucu. Mai mult decât atât, certificarea calității permite supraviețuirea pe o piață care, în câteva luni, va deveni un adevărat câmp de bătălie între firmele românești și cele din Uniunea Europeană. De altfel, apropiata

integrare este unul dintre motoarele care au împins puternic managerii spre investiții în domeniul calității. „Aderarea la UE i-a speriat pe mulți dintre ei. Și-au dat seama că fără un certificat care să ateste calitatea produselor și serviciilor vor putea fi scoși de pe piață extrem de ușor. Și asta i-a făcut să vină spre firmele de consultanță, spre institutele de acreditare”, recunoaște Floarea Amzucu. Cât despre costurile unei astfel de operațiuni, ele depind de o multitudine de factori: numărul de salariați, zilele de audit, domeniul în care activează firma. Cum nu există un preț fix – fiecare firmă care face audit sau consultanță având propria politică de tarife – aceste costuri pot merge de la câteva mii de euro la câteva zeci de mii. Merită? Având în vedere că alternativa este pierderea clienților și a partenerilor de afaceri, răspunsul e simplu.

Caravana „Fermier în Europa” ajunge în 820 de comune

Sătenii au posibilitatea să adreseze întrebări direct reprezentanților de la București

820 de comune din întreaga țară vor fi vizitate de caravana „Fermier în Europa”, începând din 16 octombrie.

Elena Bungărdean, MIE

Caravana „Fermier în Europa” se va desfășura în perioada 16 octombrie – 8 decembrie și va viza organizarea, în cele 41 de județe ale țării, a unei serii de întâlniri cu persoanele active și potențialii întreprinzători din mediul rural. Vor fi vizitate 20 de comune în fiecare județ, estimându-se un număr total, la nivel național, de aproximativ 25.000 de participanți.

Caravana se înscrie în campania națională de informare pe teme europene inițiată de Ministerul Integrării Europene și se bucură de sprijinul important al Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, al Autorității Naționale Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al Agenției

Naționale pentru Consultanță Agricolă, Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit și, nu în ultimul rând, de sprijinul Prefecturilor, care vor coordona la nivel județean activitățile caravanei.

Întâlnirile urmăresc dezbaterea unor subiecte de actualitate pentru comunitățile locale, cum ar fi:

- ◆ finanțarea pentru dezvoltare rurală;
- ◆ subvenții, standarde pe sectoare de activitate;
- ◆ forme de creditare, garantare după integrare;
- ◆ informare generală asupra modalităților de accesare a fondurilor europene pentru Fondul European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală – FEADR (pentru ce se acordă fondurile, care sunt condițiile, cum trebuie procedat);
- ◆ bunăstarea animalelor.

La întâlniri vor participa reprezentanții instituțiilor partenere din fiecare județ, care vor susține prezentări și vor răspunde solicitărilor de informații din partea participanților. De asemenea, va fi prezentat un film documentar despre experiența fer-



mierilor polonezi și maghiari imediat după aderare și vor fi distribuite materiale informative pentru participanți.

În săptămâna 16-20 octombrie caravana se află simultan în județele Botoșani, Vrancea, Galați, Ialomița, Prahova, Maramureș, Mureș, Cluj, Gorj și Bihor, urmând ca în intervalul 23-27 octombrie să se desfășoare activități în județele Brăila, Bacău, Harghita, Suceava, Satu Mare, Giurgiu, Dâmbovița, Mehedinți, Arad și Alba.

locatar în piața muncii

5

Vălenii de Munte: tăcerea armelor a creat locuri de muncă

Pe ruinele uzinei de armament, parcul industrial din Vălenii de Munte găzduiește afaceri cu sicrie pentru export, brichete din rumeguș, dar și tricouri pentru Disneyland.

Adina Popescu

Înainte de revoluție, viața oamenilor din Vălenii de Munte, un oraș care are acum aproape 14 mii de locuitori, era legată de existența aici a unei fabrici de armament. Astăzi, în incinta fostei uzine „Mecanica” s-a construit un parc industrial, primul experiment de acest gen din România care produce aproape orice: brichete din rumeguș, tricouri pentru Disneyland, mobilier din lemn curbat, inclusiv sicrie pentru export. Se pare că povestea orașului în tranziție este una de succes, rata șomajului reducându-se în doar un an de la 38% la 5%. Totuși, senzația pe care o ai atunci când vizitezi parcul industrial, dar și orașul, este una de încremenire și de blazare. Doar câțiva tineri, elevi de liceu, vor să plece la București și să-și deschidă firme IT.

Vălenii de Munte nu este nici un caz tipic de comună devenită oraș în timpul regimului comunist, prin industrializare locală, dar nici unul at-



pic de localitate care s-a dezvoltat brusc după revoluție, datorită unui potențial economic sau turistic deja existent. Deși se află în circuitul turistic (zonă de deal, subcarpatică, aproape de Valea Prahovei) orașul nu s-a transformat, așa cum ar fi sperat locuitorii săi, într-o destinație de vacanță. Rămâne în continuare un popas pe drumul spre stațiuni cu tradiție, cum ar fi Cheia. Obiectivele



turistice, dintre care cel mai cunoscut este casa memorială a lui Nicolae Iorga, sunt destul de anoste, iar una dintre puținele pensuni de aici are profit mai degrabă de pe urma nunților și botezurilor localnicilor. Centrul comercial e alcătuit din câteva blocuri cu magazine la parter, hotelul Ciucaș veșnic gol și parcul orașului unde pensionarii joacă table și citesc presa. Faimosul „parc industrial” se întinde pe o suprafață de 23,47 ha.

Imediat îți atrag atenția rămășițele fostei uzine de armament: fragmente de gard cu sârmă ghimpată, tunuri de mici dimensiuni care îți amintesc de bătăliile cu turcii, bucăre dezafectate, un tanc printre ciulinii. „Înainte, lucrau aici peste două mii de oameni și nu doar din Vălenii. Au venit specialiști și din alte părți”, ne spune inginerul Sorin Constantin. „Marea majoritate a populației din oraș a fost nevoită să-și schimbe vechile profesii”. Tipic pentru o localitate mică de provincie unde răsărea peste noapte o fabrică de te-miri-ce! Fostele profesii, cele „tradiționale”, erau fabricatul țucii, munca la câmp, grădinaritul. La începutul anilor '90, din cei două mii de angajați mai rămăseseră trei sute, în șomaj tehnic. Fabrica de armament își pierduse deja sensul, dacă îl

avusese vreodată, căci „nici NATO, nici o altă structură militară occidentală nu era interesată de ce se făcea aici”, ne explică în continuare inginerul, în timp ce ne plimbăm pe aleile



pustii, deși mă așteptam să văd aici un furnicar de oameni ai muncii, adică pe cei 33% din șomerii de după revoluție.

Vizităm fabrica de sicrie pentru export: Belgia, Italia, Germania și urmăm întregul trist proces tehnologic, de la scândură la coșciug. Majoritatea angajaților sunt femei. De vârste diferite. Unele cochete, toate zâmbitoare. Pe unul dintre pereți atârnă o pânză cu un desen, moștenit din alte timpuri: „8 martie. La mulți ani!”. „Am transformat o fabrică ce înainte aducea moarte, într-una care aduce odihnă veșnică”, râde inginerul Constantin.

Halele fostei uzine „Mecanica” au fost închiriate treptat investitorilor străini. „Concret, în afară de sicrie sunt fabrici de construcții metalice, mobilier, textile... avem o întreagă

industrie aici! Majoritatea firmelor sunt pregătite pentru integrarea europeană, căci foarte mulți dintre patronii sunt belgieni, italieni, francezi, turci”, ne mai spune inginerul Constantin un text de PR. În oraș circulă zvonuri că împărțirea pe bucăți a uzinei diverselor firme cu capital străin sau mixt nu a fost tocmai cea mai curată afacere locală. Dar, în intenție, sună bine: „Interesul nu a fost să «jecmănim» investitorul, ci să-l ajutăm să se dezvolte, ca să aducă noi locuri de muncă”, declara recent directorul parcului industrial, Tudor Puiu.

N-am avut norocul să-l cunoaștem și pe „investitor” la locul faptei. În schimb, am dat peste un altul care a venit la Vălenii pentru a găsi oameni dispuși să lucreze manual. „Manufactura dispăre în Franța și noi căutam în alte țări europene oameni



competenți, dispuși să urmeze modelul nostru de lucru”, spune Patrick Sagnes, un francez care realizează lumânări de mari dimensiuni și are nevoie de suporturi metalice care să le susțină. Acum le cumpără din România, de la firma unui fost inginer al uzinei de armament. Cei câțiva tineri muncitori care lucrează în mica hală a firmei nu vorbesc prea mult. Spun doar că „da, sunt mulțumiți de tot ce li se oferă!” Patronul crede că, de fapt, nu sunt, pentru că salariile sunt prea mici, dar deocamdată mai mult n-are de unde!

Din nou am senzația, ca și la vizita în parcul industrial, că aparențele trebuie cumva salvate. Mentalitatea nu s-a schimbat: există încă un „orgoliu local” ce trebuie apărat, ne mândrim cu ce avem și sperăm la mai mult etc. Doar elevii de-a doiș'pea de la Liceul Nicolae Iorga o spun pe șleau: vor să plece din Vălenii. Ca să-și deschidă, de pildă, la București, firme de IT. Pentru că acolo vor avea clienți și pentru că, până în urmă cu vreo doi ani, la Vălenii nici nu exista internet.



Român, american și acum... european

Profilul unui tânăr care s-a întors în România din SUA, găsind resurse pentru a-și construi o carieră de succes, surprinde în mod plăcut.

„Astăzi ar fi trebuit să fiu liber, pentru că noi, avocații, suntem în grevă. Dar nu aveam cum să nu vin la lucru...”. Într-un elegant birou din centrul Capitalei, avocatul Daniel Vișoiu își permite un moment de respiro pentru a face un scurt bilanț al anilor de după întoarcerea sa în România.

„Am plecat din țară la nouă ani, emigrând legal în SUA, împreună cu părinții mei. Eram destul de mare atunci, aveam o idee despre ce înseamnă comunismul și cunoșteam realitățile acelor vremuri”. Ajuns în cele din urmă în Florida, Vișoiu obține mai întâi o diplomă în Journalism, apoi încă una în Drept. Își începe cariera în anul 1997, lucrând la biroul din Budapesta al unei cunoscute firme internaționale de avocatură. A reprezentat sau a consiliat numeroase companii multinaționale interesate să investească în Europa Centrală și de Est, dar îndeosebi în România. „Așa am început să mă apropiez tot mai mult de țară, iar în 2004 am decis să revin definitiv”, spune Vișoiu.

Aici, împreună cu un alt român-american înființează un „M&A boutique”, o firmă de consultanță financiară și juridică în domeniul achizițiilor. După doi ani, o ia din nou de la început și alături de alți trei parteneri (dintre care unul canadian-român) înființează un cabinet de avocatură. Vișoiu nu o spune explicit, dar lasă să se înțeleagă că reîntoarcerea sa în România nu are aproape deloc motive sentimentale, ci e mai curând rezultatul unei evaluări la rece a situației de aici.

„Perspectiva mea asupra României e destul de diferită de cea a majorității, pentru că eu mă gândesc cum o să arate România peste 15-20 de ani și nu la cum a fost ea până în ziua de azi”. Iar Vișoiu rămâne optimist. „E clar că România are un potențial foarte mare. Lucrurile se schimbă aici foarte repede și, deși la nivel politic mai sunt multe de făcut, România are toate șansele ca în următoarele decenii să devină o țară normală, civilizată, cu 30-40% din populație formând clasa mijlocie, cu un sistem juridic funcțional și cu o clasă politică reformată”. Cu toate că este – normal – interesat de meseria sa, care îi permite să ducă un trai mai mult decât decent, Daniel Vișoiu nu rămâne indiferent nici la problemele generale ale României. Alături de alți români reînțorși în țară a înființat o organizație civică – Romania Think Tank – care abordează chestiuni de politici publice, de la reformarea sistemului de construcție a autostrăzilor, refacerea centrului istoric al Bucureștiului, până la introducerea votului uninominal sau a unui sistem care să ușureze votul românilor din afara țării (absentee ballot). „La un moment dat, m-am gândit: aș putea rămâne în Statele Unite, să fac o carieră în avocatură, ajungând în cele din urmă partener la o companie mai mare sau mai mică”, spune Vișoiu. „Dar am realizat că, atunci când voi avea 50-60 de ani, vreau să văd că am făcut mai mult cu viața mea. De aici, poate, reîntoarcerea mea în România și faptul că nu putem să rămânem indiferenți la problemele generale, din jurul nostru”.

A consemnat Marian Chiriac



Europa pe înțelesul tău

www.mie.ro

6

cât primești dacă plătești

BRAND ROMÂNESC LA EXPORT

Mărci românești cu interdicție

Exportul de preparate din carne de porc în Uniunea Europeană se lovește de o barieră strictă: epidemiile repetate de pestă porcină, care blochează implicit unele mărci.

Vlad Telibașa

Potrivit normelor comunitare, statele care au raportat astfel de cazuri nu au dreptul să exporte produse din carne de porc în spațiul european. În negocierile cu Uniunea Europeană, Guvernul României a înaintat la Bruxelles mai multe mărci comunitare, cum ar fi salamul de Sibiu și cărnații de Pleșcoi. Problema principală e că aceste produse au în compoziție carne de porc. Ca



Foto: Stelian Sescu / HotNews.ro

urmare a restricțiilor la export, producătorii se văd forțați să-și limiteze distribuția strict la spațiul intern. Sorin Minea, președintele Patronatului Național al Cărnii de Porc, a declarat pentru euROpeanul că toate demersurile producătorilor de a se acredita în vederea exportului au fost inutile.

„Întreprinzătorii au investit foarte mulți bani în măsurile de acreditare, astfel încât să poată face față la export, și în acest moment se văd în imposibilitatea de a vinde pe piața europeană”, spune Sorin Minea. Perspectivele nu sunt nici ele foarte bune, atât timp cât legislația europeană prevede o perioadă lungă pentru limitarea exporturilor, pentru eliminarea oricăror riscuri cauzate de pesta porcină. „Interdicția ar putea fi extinsă pe o perioadă de trei ani în cazul în care vaccinarea se va face cu tulpină de virus viu”, a adăugat Minea.



Foto: europa.eu

Reprezentanții Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) au declarat că unul dintre motivele principale ale izbucnirii repetate a acestei epidemii îl constituie lipsa de educație a populației din mediul rural. Măsurile principale ar fi interzicerea transportului de animale vii dintr-un județ în altul și eliminarea completă a târgurilor ilegale. „O astfel de epidemie e foarte greu de ținut sub control atât timp cât animalele din gospodării se plimbă libere, riscul de transmitere a virusului fiind astfel foarte ridicat”, au declarat reprezentanții ANSVSA. Potrivit informațiilor oferite de Autoritate, în luna septembrie peste 34 de județe din România au fost afectate de pestă porcină.

Pentru a contracara răspândirea bolii, ANSVSA a luat decizia de a reîncepe vaccinarea. O campanie de vaccinare urmează să fie demarată cel mai probabil în luna decembrie, când toate formalitățile privind achiziționarea vaccinurilor vor fi finalizate. În consecință, exporturile de carne și produse din carne de porc către UE rămân blocate cel puțin pentru trei ani, după cum se prefigurează.

Legislație UE: marcă de comerț comunitară

„De la data aderării Bulgariei, a Republicii Cehe, a Estoniei, a Ciprului, a Letoniei, a Lituaniei, a Ungariei, a Maltei, a Poloniei, a României, a Sloveniei și a Slovaciei (denumite în continuare „noi state membre”), o marcă de comerț comunitară înregistrată sau solicitată în conformitate cu prezentul regulament înainte respectivelor date de aderare se extinde la teritoriul acestor state membre pentru a avea același efect în întreaga Comunitate.” (31994 R 0040: Regulamentul CE nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993, cu modificările ulterioare)

Punctele sensibile ale IMM-urilor

Întreprinderile mici și mijlocii vor trece prin schimbări care s-ar putea dovedi dramatice dacă sunt ignorate, arată experiența statelor care au aderat la Uniunea Europeană în 2004.

Vlad Telibașa

Potrivit statisticilor existente la nivelul UE, rata falimentelor în cele zece țări care au aderat acum doi ani a variat de la 20% la 45%, iar principalele probleme au pornit de la competitivitate și management. Prin comparație, în statele mai vechi membre ale Uniunii Europene, rata de ieșire din piață a fost mai mică: 16-18% anual.

În România, multe întreprinderi se tem că vor avea probleme și chiar că vor trage obloanele, însă acesta este efectul globalizării, iar nu al faptului că România se alătură familiei europene la 1 ianuarie 2007. Ion Ciupercă, director al EuroInfoCenter din cadrul Camerei de Comerț și Industrie a României, face unele recomandări: „Se impun niște schimbări la nivel mental. Este nevoie de un alt tip de management, de un grad crescut de competitivitate. Se impune altă grijă pentru calitate și pentru respectarea regulilor și normelor europene, multe dintre ele devenite deja românești, pentru că au fost transpuse integral în legislația națională. Este clar că o întreprindere cu probleme nu va putea vinde, nici măcar pe piața românească, devenită și ea parte a pieței europene”,



Foto: europa.eu

spune Ciupercă. Experții de la instituția citată susțin că cele mai afectate companii vor fi cele care activează în domeniul industriei alimentare și al industriei ușoare.

Dar astfel de efecte se simt în multe țări dezvoltate, nu este vorba doar de România. Întreaga piață europeană se confruntă cu problemele cauzate de importurile de produse, mai ales textile, din estul cu mână de lucru mult mai ieftină, în special din China. Soarta firmelor va depinde de fiecare, de modul original de a

face față concurenței globale. „Managerii firmelor românești știu să găsească soluții. Aș da exemplul unei fabrici de confecții din Moldova, care a angajat muncitoare din China. Este ceea ce se întâmplă în toată Uniunea Europeană. Delocalizările au devenit o modă a acestui început de secol”, completează Ciupercă.

Foarte important este să nu fie ratele oportunităților. Doar un exemplu: în perioada 2007-2013, firmele mici și mijlocii vor avea acces la peste

400 de milioane de euro pentru investiții care să le facă mai competitive.

Astfel, Ciupercă spune că firmele care vor fi eliminate dintr-un sector ar putea obține bani pentru a se reorienta spre nișe mai profitabile, iar acesta este un proces normal, impus de regulile unei concurențe dure. Pe fondul temerilor și al lipsei de informare, important este ca oportunitățile aduse de o piață de 500 de milioane de consumatori să nu se transforme în tăvălug.

În spatele ghișeului cu bani europeni

Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional

Câteva sute de milioane de euro vor lua, începând cu anul 2007, drumul României prin intermediul Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDR). Banii sunt mențiți să finanțeze proiecte cu impact social sau economic la nivel local și regional, realizate de către administrația publică sau beneficiarii privați. Programul Operațional Regional (POR) este coordonat la nivel național de Autoritatea de Management (AM POR) din cadrul Ministerului Integrării Europene.

Ioana Morovan

Componente. AM POR este compusă din două direcții operative: Direcția Politici Regionale și

Coordonare Program, respectiv Direcția Gestionare Programe. Prima dintre acestea se ocupă de coordonarea, monitorizarea și evaluarea implementării POR 2007-2013, plus elaborarea politicilor și a Strategiei Naționale de Dezvoltare Regională. Direcția Gestionare Programe se ocupă în principal de asigurarea unui management adecvat în implementarea POR. În afară de aceste componente, AM POR are și sprijinul altor servicii din cadrul MIE: Direcția Certificare și Plăți – Programe, Direcția de audit, Direcția control, antifraudă și monitorizare fonduri comunitare, Direcția juridică.

Cum va funcționa. AM POR va delega atribuții către cele 8 Organisme Intermediare: Agențiile de

Dezvoltare Regională (ADR), care vor comunica direct cu solicitanții de finanțare.

Cine lucrează aici. AM POR, împreună cu alte două structuri care vor gestiona fondurile postaderare, trebuie să dispună de 204 angajați până la finalul anului 2006. În prezent, efectivul nu este complet. Autoritatea de Management are un nucleu de experți, cu experiență în domeniul fondurilor Phare, la care se vor adăuga noi angajați până la sfârșitul anului. Experții care lucrează acum în cadrul AM POR dețin specializări în domeniul juridic, economic, financiar, tehnic. Există, pentru personalul Autorității, un plan anual de instruire. Până în luna august 2006, personalul angajat al AM și al serviciilor suport a participat la cursuri de instruire pe diferite tematici legate de fondurile structurale. În același timp, peste jumătate din personalul de specialitate al Autorității a urmat sau urmează cursuri postuniversitare de master, MBA sau a doua facultate.

Ce a făcut până acum. Dintre activitățile de până acum ale Autorității, amintim: elaborarea primei versiuni a POR, elaborarea primei versiuni a programului detaliat numit „complement”, elaborarea acordului de delegare de atribuții către organismele intermediare, precum și elaborarea documentelor care detaliază POR (ghiduri, proceduri interne etc). O altă inițiativă importantă este asigurarea sprijinului financiar din bugetul MIE pentru pregătirea unor proiecte de investiții publice, în beneficiul autorităților locale. Proiectele sunt acum gata pentru a primi finanțare prin POR, odată ce va fi lansat.

Date de contact: AM POR funcționează în cadrul Ministerului Integrării Europene; str. Apolodor nr. 17, sector 5, tel. 021/301.14.00. Datele de contact ale celor opt Organisme Intermediare se găsesc la adresa web: http://www.mie.ro/documente/str_teritoriale/agentii_dezv_reg.htm



Foto: europa.eu

cât primești dacă plătești

7

Prezent pas cu pas în negocierile cu UE, Leonard Orban, secretar de stat în Ministerul Integrării Europene, are o mulțime de răspunsuri în mâncă. Iar atunci când vorbește despre satul românesc, un lucru e sigur: diplomatul nu o dă cotită.

Manuela **Preoteasa**

euROpeanul: Încep abrupt cu o realitate despre care se vorbește mult și se știe puțin: satul. La ce se poate aștepta sateanul, odată ajuns cetățean cu acte în regulă al UE?

Leonard Orban: Față de situația de acum, la sat vor fi cele mai mari transformări. Dacă ne uităm la cum arată România, sunt anumite sectoare pe deplin pregătite pentru momentul aderării, conectate la realități, sectoare pentru care 1 ianuarie 2007 nu va însemna ceva mult mai dificil. În sectorul rural, lucrurile se vor schimba însă fundamental. Dacă ne uităm la cum se face agricultura în România, la cât este pământul de fărâmițat, la dimensiunea extrem de mică a fermelor, dacă ne uităm la mentalitățile din zona rurală, la ce dificultăți avem în a introduce câteva reguli de siguranță alimentară extrem de importante, precum circulația animalelor sau bunăstarea animalelor, vom înțelege că ne aflăm foarte departe de realități care pentru occidentali sunt de la sine înțelese. Vedeți ce reacție dură a stârnit introducerea unor măsuri privind bunăstarea animalelor, cum adică „să nu tai eu porcul?”, „să nu-l aud eu guițând?”.

euROpeanul: Ceea ce ar fi și un control minim de igienă.

Leonard Orban: Bineînțeles, acesta a fost primul obiectiv: siguranța alimentelor. În al doilea rând, este vorba și de atenția pe care o acordăm animalelor. Nu ne mai putem purta cum obișnuim cu animalele. Vor fi schimbări formidabile care se vor petrece la nivelul satelor românești.

euROpeanul: Această temă a felului în care ne purtăm cu animalele nu pare ruptă din alt film?



influențează dezvoltarea psiho-comportamentală a persoanelor care trăiesc în mediul respectiv.

Leonard Orban: Civilizație se numește, aveți curajul să o spuneți. [...] Cineva mă întreba ce mă nemulțumește cel mai mult în ceea ce privește euro-miturile. I-am spus că nemulțumirea mea pleacă nu neapărat de la euro-mituri, ci de la faptul că nu a existat o discuție pro și contra intrării noastre în Uniunea Europeană, pro și contra unor măsuri prevăzute de acquis-ul comunitar. De ce au ajuns occidentalii la aceste măsuri, că nu au ajuns întâmplă-

cel lapte care, tradițional, se mulge cu mâna și e purtat într-o găleată...

euROpeanul: ...și dus la producători.

Leonard Orban: ...și dus la producători, exact, aceste imagini vor fi curând din alte filme. Vor fi din filmele pe care le vedem ca scoase din arhivă. Pentru că, altfel, nu va mai primi nimeni laptele colectat în felul acesta. Laptele trebuie să aibă o anumită calitate. Sigur, și în această privință se va reacționa: „da, dar am băut lapte din acesta și nu am avut absolut nimic”. Poate, însă există diferite calități ale laptelui. Și s-a ajuns la acel nivel la

euROpeanul: Distrugem o tradiție.

Leonard Orban: Nu distrugem o tradiție. Pentru că nu interzicem producerea. Interzicem producerea neautorizată. E cu totul altceva.

euROpeanul: Iar dacă este pentru consumul propriu, să respecte normele de igienă.

Leonard Orban: Exact. Acestea sunt niște tipuri de măsuri pe care eu le consider extrem de importante și necesare, dar marea majoritate consideră că vor fi nepopulare, vor fi un cost pe care adera-

„Intrăm într-o casă cu reguli foarte clare. Respectarea regulilor te conduce să trăiești mai bine”

2007, vor veni bani anual pentru fermierii români.

euROpeanul: Bani care le intră în cont fără efort.

Leonard Orban: Acesta a fost motivul pentru care fermierii polonezi și-au schimbat în mod substanțial opinia față de Uniunea Europeană și față de ceea ce a adus integrarea.

euROpeanul: A influențat și starea de spirit în Polonia.

Leonard Orban: Vorbim de efecte directe. Dar vor fi altele mult mai profunde, ca de exemplu, sumele pen-

tru dezvoltare rurală, infrastructură, servicii. Vor fi bani pentru drumuri, pentru apă, pentru gaze, bani pentru dezvoltarea serviciilor, de exemplu, a turismului, bani pentru modernizarea fermelor, de exemplu, bani pentru a cumpăra mulgătoare (vorbeam mai devreme de cum se mulg vacile), e mult spus automatizări, dar cât să se respecte prevederile care conduc la calitatea laptelui. Vor fi foarte, foarte mulți bani. Vor fi variante gen pensie viageră, stimularea implicării tinerilor în sectorul agricol, o paletă extrem de largă de măsuri privind dezvoltarea rurală, care urmează să fie în scurt timp aprobate la nivelul Executivului român. Mă refer la strategia privind dezvoltarea rurală, iar aceste măsuri vor contribui nu imediat, ci pe termen mediu și lung la atenuarea semnificativă a decalajelor dintre sat și oraș.

euROpeanul: Vorbind de decalaje și diferențe, atunci când vorbiți de plățile pentru „fermieri”, care este diferența între „țăran” și „fermier”?

Leonard Orban: Nici una. Acesta este termenul englezesc, „farmers”, și din acest motiv îl folosim. În accepțiunea acquis-ului, se vorbește de fermă și de fermier. Să înțelegem ferma ca o gospodărie, indiferent de ce dimensiune are, iar țăranul, ca un gospodar sau ca un fermier. Singurul lucru, foarte important de subliniat, este că vor primi plăți directe cei care au terenul lor de minimum un hectar sau își unifică terenurile cu alți proprietari, iar suprafața pusă în asociere este de minimum 0,3 hectare. Plata se va face pentru cel puțin un hectar, în ideea de a sprijini concentrarea proprietății sau asocierea. E clar că nu poți face agricultură modernă, care să-ți aducă profit însemnat, pe suprafața de 0,3 ha, nu mă refer la agricultura de subzistență. Nici pe un hectar nu poți face, probabil că undeva pe la 10 ha sau mai mult, dar, pentru că nu puteam să excludem mulți, foarte mulți țărani, am preferat limita de un hectar.

euROpeanul: Ei trebuie să se înregistreze și există tot felul de zvonuri la nivel de primării în acest sens, tot felul de sugestii, că trebuie „să te ai bine” cu primarul.

Leonard Orban: Trebuie să-ți înregistrezi proprietatea, pentru că altfel nu ai cum să primești banii pentru plățile directe. Toate aceste plăți trebuie verificate și acordate pe o situație foarte clară, la fața locului. Ce e tot sistemul acesta IACS – sistemul integrat de administrare și control, de care vorbim? E un sistem în baza căruia faci legătura între fermă și ce se produce acolo și Comisia Europeană. Toate suprafețele de teren trebuie să fie înregistrate, verificate, să se știe foarte clar ce suprafețe există, să se facă legătura între baza de date a IACS și suprafețele respective și, ulterior, legătura IACS cu Comisia Europeană. Nu poți da banii la întâmplare, pe criteriul știm noi că avem aproximativ 7 milioane ha. Cine nu se înscrie în Registrul Fermelor nu primește banii.

Interviu cu Leonard Orban:

Ce (nu) știe tot satul despre UE

Leonard Orban: Bineînțeles, pare o temă pentru țări din Vest, SUA ș.a.m.d. Dar trebuie să înțelegem: noi intrăm într-o organizație, într-o casă cu niște reguli foarte clare. Trebuie să le respectăm. De ce? Pentru că respectarea regulilor te aduce la beneficii, te conduce să trăiești mai bine. Dar trebuie să respecti regulile jocului. Că ne place, că nu ne place.

„Vor fi foarte, foarte mulți bani.”

euROpeanul: Cumva acestea sunt privite ca niște mofturi, pentru că oamenii se gândesc: „cum să-mi tratez eu animalul în nu știu ce regim când eu personal trăiesc la limita sărăciei”.

Leonard Orban: ...trăiesc prost sau foarte prost. Așa este. Așa este. Pe de altă parte, sunt lucruri care țin și nu țin de nivelul de sărăcie, să omori într-un mod dur animalul, de ce, dacă se poate și respectând un anumit comportament? Dar, oricum, aceste prevederi se aplică doar pentru combinate, nu pentru țărani.

euROpeanul: Adică nu pentru porcul omului din ogradă.

Leonard Orban: Exact. Dar, oricum, tot problema bunăstării animalelor rămâne. Într-adevăr, e considerată un moft, dar până la urmă e nivelul de dezvoltare al unei țări.

euROpeanul: Mutând discuția în alt plan, aceste comportamente

tor? Nu le-au pus ei pentru a-i chinui pe ai lor și pentru a chinui țările foste candidate și care intră în Uniunea Europeană. Nu. Au ajuns la un anumit nivel de înțelegere, la un anumit nivel de dezvoltare și măsurile luate sunt cele mai potrivite în condițiile date. Sigur, se invocă tradiții, istoria din noile state membre, da, poți invoca aceste tradiții într-o oarecare măsură, sunt câteva reguli esențiale, iar regula privind intoleranța în ceea ce privește siguranța alimentară este extrem de dură, toleranța e practic zero. În aceste condiții trebuie să înțelegem necesitatea aplicării acestor reguli. Pe de o parte, vor fi reguli care nu vor conveni țăranilor români: libera circulație a animalelor peste tot – a porcilor, a vacilor – nu va fi de natură să contribuie la siguranța alimentară, dimpotrivă, o să continue să persiste riscuri. Unul dintre motivele pentru care noi n-am fost în stare să rezolvăm problema peștei porcine este tocmai această liberă circulație a animalelor. Nici acum nu suntem capabili să controlăm acest fenomen.

euROpeanul: Și cum facem?

Leonard Orban: Cum facem? E un proces care va dura, e un proces în care trebuie să explici mult, să-i faci pe oameni să înțeleagă și să respecte regulile jocului. Până la urmă, cine îndeplinește aceste reguli va avea avantaje. Vă spunem ce tipuri de schimbări vor fi la sat: unele care introduc reguli noi. Și unele dintre aceste reguli noi nu o să placă. V-am dat exemplul cu circulația animalelor, mai sunt și altele – privind laptele, de pildă,

care ștacheta este foarte sus la siguranța alimentară, tocmai din cauza crizelor alimentare prin care Uniunea Europeană a trecut. Să vă dau alt exemplu, încep cu lucrurile negative, pentru că trebuie spuse: chestiunea cu produsul băuturilor alcoolice în cazan.

euROpeanul: Alt euro-mit.

Leonard Orban: Nu, nu, nu. Acesta nu e euro-mit. Într-adevăr, se va interzice producerea alcoolului în cazane individuale. Cei care vor produce în cazane autorizate vor plăti încă la jumătate față de firmele producătoare de alcool, vor plăti doar 50% din acciza pentru alcoolul pur, dar și aceasta în limita a 50 de litri de al-

Unul dintre motivele pentru care n-a fost rezolvată problema peștei porcine este tocmai această liberă circulație a animalelor

cool pur. De ce? Din nou invocăm problema siguranței alimentare, dar și a evaziunii fiscale, a fondurilor care trebuie să meargă spre buget și ulterior în alte sectoare. Dar, bineînțeles, și aici reacția va fi: „păi, poporul român a produs de sute de ani țuică și pălincă în cazan”.

Europa pe înțelesul tău

www.mie.ro

8

generația wireless

Tinerii care fac integrarea

„Cât de mult simți, în această postură, că ești un fel de «ambasador» al României?”(1), „Ce te-a determinat să devii consilier?”(2), „Ce reprezintă procesul integrării pentru tine?”(3). Am adresat acest set de întrebări câtorva tineri consilieri și experți

din departamentele specializate în integrare europeană din cadrul instituțiilor de stat, centrale și locale. Prezentăm în acest număr o primă serie de răspunsuri. Vom continua publicarea altor opinii la următoarea apariție.

Daniela Țăranu, București:
„Suntem piese într-un puzzle care, în final, dau imaginea României”

Carte de vizită

- ◆ consilier Ministerul Integrării Europene;
- ◆ absolventă a Facultății de Limbi și Literaturi Străine din cadrul Universității București;
- ◆ diplomă de Master în Afaceri Internaționale, la Facultatea de Relații Economice Internaționale (ASE București);
- ◆ a predat limba engleză și a lucrat ca traducător;
- ◆ consideră ca o mare realizare a sa cursul de limbă hindi de la Universitatea din Delhi, pentru ocazia unică de a intra în contact cu o altă cultură, care și-a lăsat amprenta pe tot ceea ce face.

1. „Da, m-am simțit un fel de «ambasador», având în vedere că reprezentăm instituția la diferite conferințe internaționale și participăm la întâlniri cu delegații din toate statele membre. Suntem piese într-un puzzle care, în final, puse cap la cap, dau imaginea României în exterior. Nu contează cât de mică este piesa, dacă lipsește una singură, în final, nu obții imaginea”.

2,3. „Am dat un concurs în 2004, în urma căruia am obținut postul de



consilier de integrare în cadrul Biroului de presă al Ministerului Integrării Europene. Deși am învățat foarte multe pentru concurs, cunoștințele adevărate le-am dobândit abia când am început să lucrez efectiv și

să fiu parte a acestui proces. Este o șansă incredibilă, pentru că ai ocazia să lucrezi cu toate domeniile de activitate, într-o singură instituție.

Am coordonat programul de informare adresat studenților, «Împreună

pentru o Europă Tânără». De asemenea, lucrez cu mass-media de doi ani și jumătate și încerc să contribuie la informarea corectă a oamenilor, prin intermediul materialelor pe care le trimit jurnaliștilor”.

Cătălina Constantin, București:
„Nu credeam că voi ajunge consilier”

Carte de vizită

- ◆ consilier MIE, Direcția Evaluarea Pregătirii pentru Aderare;
- ◆ absolventă a Facultății de Relații Economice Internaționale „ASE București”;
- ◆ master în management financiar și piețe de capital;
- ◆ specializări în cadrul Institutului Național de Administrație;



- ◆ seminarii pe teme de interes pentru activitatea din cadrul Ministerului Integrării Europene, organizate de Comisia Europeană și de instituții din alte state membre (Slovenia).

1. „Fiecare persoană care reprezintă România – în cazul de față o instituție a administrației publice centrale (Ministerul Integrării Europene) – este, într-o măsură mai mare sau mai mică, «ambasadorul» României, reprezintă partea română, cu toate responsabilitățile ce decurg de aici.

2. Am ajuns consilier de integrare oarecum din întâmplare. Mă interesa foarte mult tema integrării europene, însă nu mă gândeam că voi lucra în domeniu până nu am aflat, de pe site-ul Ministerului Integrării Europene, de concurs și m-am decis să particip. Și nu am regretat nicio secundă. Chiar îmi place ceea ce fac.

3. Lucrez în cadrul Direcției Evaluarea Pregătirii pentru Aderare. Activitatea noastră constă, în principal, în coordonarea procesului de pregătire a aderării la UE, dialogul cu instituțiile de resort și colaborarea cu acestea. Domeniile de care mă ocup cuprind «Criteriile economice», «Libera circulație a capitalurilor» și «Uniunea economică și monetară». Am fost responsabilă de organizarea și coordonarea «Subcomitetului privind aspectele economice și monetare, circulația capitalurilor și statistică».

Pagină realizată de Camelia Moga

Gabriel Avramescu, Buzău:
„Aș vrea ca integrarea să aducă un drum bunicii mele”

Carte de vizită

- ◆ consilier de integrare la Prefectura Buzău;
- ◆ licențiat în științe juridice la Universitatea București (2002);
- ◆ master în management politic și în managementul proiectelor – experiență de consilier juridic, timp de un an, într-o societate cu capital privat;
- ◆ consilier de integrare europeană, din martie 2004;
- ◆ „am doar 26 de ani, pentru unii fiind chiar «enervant de tânăr», spune Gabriel.

1,2,3. „Nu mă consider un ambasador al României, este prea mult spus, sunt doar un reprezentant al cetățenilor din județul Buzău, crescut la țară, printre muntenii din comuna Chiojdu. Sunt o persoană de legătură, o interfață între cetățeni și informația europeană, ce vorbește pe limba lor, fără termeni pretențioși, și tocmai de aceea m-am axat, împreună cu colegii mei, pe activități dedicate mediului rural.

Cum aș vrea să se încheie acest proces de durată: să aducă un drum bunicii mele care trăiește într-un sat izolat și, până la biserică, trebuie să meargă cu cizme de cauciuc prin noroaie până la genunchi. Aș vrea să aibă apă în curte și să nu mai fie nevoită să o care, la 80 de ani, de la 500 de metri. Să văd cum apar pensiuni sau mici afaceri tradiționale la țară și țărani uniți, apărându-și interesele în grupuri, și nu individual.

Și aici intervine rolul nostru. Suntem un fel de „medici generaliști” în problema integrării, cei care furnizează informația la firul ierbii, în contact direct cu cetățeanul. Încercăm să aducem un suflu nou, o nouă mentalitate. Le explicăm ce înseamnă, de fapt, economie capitalistă și cum se deosebește aceasta de sistemul centralizat, în care statul e

principalul jucător și cum pot să înceapă o afacere.”

Printre cele mai importante acțiuni derulate în acest an, Gabriel Avramescu menționează Caravana Fermierul, o acțiune de amploare care a acoperit toate comunele din județ. Față de anul precedent în care au fost depuse 18 proiecte, în urma acestei caravane, numărul de proiecte depuse a ajuns la 64 (creștere de peste 350%). Al doilea proiect: publicația „Eurobuoian”, editată lunar și care are ca scop informarea cetățenilor din spațiul rural prin intermediul a patru pagini, afișate la avizierile primăriilor din comunele județului. În fine, tânărul s-a ocupat cu organizarea de întâlniri pe programe de finanțare (ex. programele ANIMMC), dar și de aspecte legate de standardizare și siguranța alimentelor. În fine, el spune că a participat activ la implementarea la nivel județean a două campanii ale MIE: „E.U. nu dau și nu iau spăgă” și „Dimensiunea socială a integrării în Uniunea Europeană”.



Gabriel Blaj, București:
„Mă simt «ambasador» al României chiar și aici, în țară”

Carte de vizită

- ◆ expert integrare europeană, Ministerul Justiției;
- ◆ absolvent al Facultății de Istorie în anul 2002 și al Facultății de Drept în 2004, Universitatea Al. I. Cuza din Iași;
- ◆ master în Relații Internaționale la Facultatea de Istorie, Univ. Al. I. Cuza din Iași (2003-2005);
- ◆ master în Drept Comunitar, Facultatea de Drept, Universitatea București (2005-2006);
- ◆ din 2003, doctorand al Universității Al. I. Cuza din Iași cu o teză despre profesiunile liberale din România modernă;
- ◆ profesor de istorie la Liceul Economic nr. 2 din Iași (2002-2003).

1. „Categoric, da. Mă simt la fel de «ambasador» nu numai atunci când reprezint oficial statul român în străinătate, ci și aici, în țară. Consider că reprezint o Românie dinamică ce începe să își redescopere valorile și să le re poziționeze într-un tezaur comun european.



2,3. Am devenit consilier de integrare europeană în octombrie 2003, prin concurs. Timp de doi ani și jumătate, am lucrat pentru Ministerul Educației și Cercetării, pe probleme de învățământ superior – procesul Bologna. Din aprilie 2006, îmi desfășor activitatea la Ministerul Justiției, în cadrul Direcției Afaceri Europene. Principalele responsabilități au în vedere elaborarea periodică a documentelor privind progresele înregistrate în vederea aderării la Uniunea Europeană, pregătirea documentelor necesare pentru Consiliul UE – Justiție și Afaceri Interne și participarea la elaborarea cadrului normativ în domeniul proprietății intelectuale.

Procesul de integrare reprezintă, în opinia mea, mult mai mult decât procesul aderării, simpla marcare în plan juridic a unor etape depășite cu succes de România. După 1 ianuarie 2007, acest proces se va simți atât în planul dezvoltării economice, cât și al schimbărilor de mentalități. Poate că esența acestui proces constă în transformarea mentalităților la nivel individual, dar și colectiv. Când ne vom întoarce acasă de la Paris sau Bruxelles și aproape că nu vom observa diferența, atunci poate că procesul integrării se va fi încheiat.”

Exemple de proiecte și activități derulate: Gabriel Blaj a făcut parte, ca reprezentant al Ministerului Justiției, din echipa de organizare a Congresului Regional privind combaterea pirateriei și contrafacției și la organizarea «Atelierului de lucru privind revizuirea legislației din domeniul învățământului superior». El a mai coordonat proiecte precum «Raportul Național privind progresele în domeniul învățământului superior» și a publicat o serie de lucrări de specialitate.

Subvențiile UE ar putea salva livada



Livada din România a prințului Charles pare acum o povară, dar situația s-ar putea schimba radical din 2008, când Fundația va avea posibilitatea să acceseze fonduri UE.

Recoltă slabă

Culesul s-a încheiat săptămâna trecută, însă muncitorii se plâng că producția de mere a fost foarte slabă. „A dat un frig prin primăvară și nu s-au prea făcut mere”, spune Werner Bloos, unul dintre cei patru angajați. Livada nu mai dă randament ca înainte, când era exploatată intensiv, tocmai pentru că produce

organic, iar insecticidele sau alte substanțe chimice sunt interzise. „Anul ăsta n-a fost prea grozav pentru fructe și pentru că livada n-a fost lucrată deloc”, afirmă însă unul dintre foștii angajați, care acuză proasta administrare a livezii.

Afaceri cu suc de Mălâncrav

În 2004 și 2005, livada a produs aproximativ 17 mii de litri de suc de mere pe an. O sticlă de 750 ml de „suc de Mălâncrav” se vinde cu 4,5 lei litrul. Fundația intenționează să mărească prețul la 6 lei tocmai din cauza costurilor de producție ridicate. Cum în România nu prea exis-

tă piață pentru produse ecologice, cei mai mulți clienți sunt ambasaderele de la București și turiștii străini. La un calcul sumar, Fundația câștigă din suc puțin peste 20 de mii de euro pe an, dacă recolta e bună. Or, redevența pe care Fundația o plătește anual Agenției Domeniilor Statului pentru cele 108 ha concesionate se ridică la 15.000 lei noi pe an. Pentru culturile ecologice certificate, subvenția variază în funcție de produs, între 1.000 și 7.000 lei noi pe hectar. Prin urmare, livada de la Mălâncrav ar putea primi, după integrare, un ajutor financiar de cel puțin 30 de mii de euro pe an pentru cele 108 ha.



Venirea lui Charles a scumpit casele din sat

Conacul de 400 de dolari: o ruină se preschimbă într-un proiect mare, cu o bibliotecă pentru biserică.

Prințul Charles s-a oprit la Mălâncrav ultima oară anul acesta în mai, când a și fost invitat să deguste sucul de mere. Însă una dintre achizițiile de succes este conacul Apafy, ridicat în secolul XV de familia nobiliară. Pentru că nu avea bani să-l întrețină, Biserica Evanghelică a vândut conacul. Potrivit unor surse, Fundația ar fi plătit pe clădire, acum șase ani, când zidurile erau aproape ruină, mai puțin de 400 de dolari. „Este un proiect foarte mare. Aici vrem să ridicăm o bibliotecă pentru biserică”, spune Caroline. Preotul satului, Johann Lorent, e zgârcit la vorbă și ne trimite, pentru detalii, înapoi la Fundație.

Gospodărie de prinț: Când a trecut, la 8 mai 2006, pe sub poarta înaltă de lemn, prințul de Wales a mai primit în dar un fel de ruină ridicată pe la 1777, aparținând unei bătrânci din sat. Caroline Fernolend și Gabriel Lambescu, arhitectul care avea să moară două luni mai târziu, salvaseră tot ce se putea salva din zidurile prăbușite. Prințul Charles sau „Cearli”, cum îi spun românii și romii din sat, le-a spus că primește bucurios gospodăria, cu șura în fundul curții și acareturi, dar că mai au puțin de așteptat. „Gospodăria am vrut să i-o donăm în primăvară. I-am arătat-o și ne-a răspuns că, atunci când va fi gata și va arăta așa cum îți dorește, o să ne dea voie să spunem că va fi a lui. Nu vrea ca un turist să spună vreodată «Nu mi-a plăcut să stau în casa prințului»”, povestește Caroline, tristă că „domnul Lambescu nu mai e, să termine ce a început în primăvară.”

Fără betoane și termopane: Oamenii lui Charles au mai cumpărat o casă de la o familie de sași, cu 6.000 de euro, pentru a-i opri măcinarea. Au plătit țigani din sat și i-au învățat să prețuiască o moștenire care nu e lor: să tencuiască numai cu var și nisip, să închege lemnul cu fier lucrat de fierarul din sat și să se țină departe de betoane și termopane. Astăzi, dat fiind că zona a devenit faimoasă din pricina Prințului, sătenii nu se gândesc să-și vândă casele, așa căzute cum sunt, sub 30 de mii de euro.

Ceai englezesc în casă săsească: Prințului i-au plăcut toate: bucătăria cu soba de pământ, dormitoarele cu teracota pictată, lăvițele mâncate de carii, scările de lemn, broderiile de la ferestre și „armarai”-ul, un mic dulap săpat în zid, închis cu o ușă pictată. Ar fi preferat perdele lungi, dar i s-a explicat că tradiția cere musai broderie săsească. „A zis să punem legume în grădină, să le creștem organic. Și să punem o masă afară, în fața bucătăriei, unde să servească ceaiul, după obicei englezesc”, mai spune Caroline.

Speriați de integrare

La Viscri calcă, pe timp de vară, cam 40 de turiști pe zi, mană cerească pentru cele 12 gospodării autorizate să primească oaspeți. Vin mulți francezi, nemți și englezi.

Românii nu prea dau buzna. Satul a ajuns între timp pe lista monumentelor protejate de UNESCO. Caroline Fernolend nu vede, însă, cu ochi buni viața în UE: „Pentru noi, cei din Viscri, integrarea nu e bună.” Cei care au case de oaspeți se tem că nu vor mai putea vinde turiștilor vin de casă, rachiu, să taie porcul în curte etc. Caroline se teme că, fără derogări de la regulile europene, tot ce au investit în turism ecologic se va duce pe apa Sâmbetei: „Nu poți aduce turiști la Viscri și să le pui pe masa lapte de la Metro. Nici legume din grădină nu poți să le mai dai. Le trebuie certificat de producător”.

Cum ne mulgem vaca în UE

Și sașii, și românii, și romii din sat își bat capul cu o singură întrebare. Cum vor mai mulge ei, după integrarea în UE, cele 284 de vaci din sat? Că n-au, zic ei, de unde să scoată 15 milioane pentru a-și cumpăra aparate de mulș. „Trăiesc din 5 milioane pe lună pe care-i iau din laptele de la trei vaci. De unde să cumpăr mulgătoare?”, se întreabă Cornel Adam, țăran din Viscri. 120 de familii trăiesc din vânzarea laptelui. După 1 ianuarie, le va trebui mașină de mulș să-l poată vinde mai departe. N-au nici bani și nu știu să-și facă hârtii.

Primarul: „Se rezolvă”

Singurul om pentru care toate lucrurile „se rezolvă” este Mircea Pălășan, primarul liberal din

Bunești, comuna de care ține Viscri. „E o problemă exagerată. Asta se întreabă tot țăranul român. Se rezolvă”. Cum? Dumnezeu știe. În rest, toate bune. E bine că vine Charles la Viscri, e bine cu turism ecologic, e bine ce face Fundația. Primarul regretă afacerea cu cei 368 de ploi cumpărați de Fundație ca să-i salveze de la tăiere, dar zice că s-a întâmplat pe vremea celui alt primar: „cu totul regretabil că au plantat un rând de ploi pe lângă cei mari și i-au rupt oamenii din sat sau cine i-a rupt”. „Asta”, adaugă primarul înainte să închidă telefonul, „n-a fost bine”.

Versiunea integrală a reportajului și galeria foto pot fi accesate on-line la adresa www.hotnews.ro (secțiunea Economie/ Eveniment)

Texte și fotografii:
Dan Tăpălagă



EURO-DICȚIONAR

În fiecare număr, euROpeanul încearcă să explice anumiți termeni din jargonul european.

Brevet comunitar

Instrument juridic al dreptului de proprietate intelectuală, brevetul comunitar permite ca, din momentul în care s-a realizat procedura de brevetare a unei invenții la un institut național de proprietate industrială dintr-un stat membru, aceasta să fie protejată simultan în toate țările UE, în baza unei reglementări comune. A apărut ca urmare a unei convenții semnate la Luxemburg de către statele membre ale Comunității Europene în 1975, dar intrată în vigoare abia în 1995.

Cetățenie europeană

În virtutea art. 17 din Tratatul Comunității Europene (versiunea consolidată), orice persoană având naționalitatea unui stat membru al UE este, în același timp, și cetățean al Uniunii Europene și se bucură de următoarele drepturi: libertatea de circulație pe teritoriul UE; dreptul de vot și de a candida la alegeri (locale și europene); protecție diplomatică și consulară din partea reprezentanților diplomatice ale celorlalte țări membre UE; dreptul de petiție la Parlamentul European; dreptul de a se adresa Ombudsmanului European atunci când dorește să formuleze plângeri cu privire la acte de administrație defectuoasă din partea instituțiilor comunitare.

Codecizie

Procedură decizională complexă a Uniunii Europene introdusă de Tratatul de la Maastricht, prin care Parla-



mentul European (PE) este asociat direct la procesul de adoptare a deciziei de către Consiliu, el având posibilitatea de a respinge, în cadrul unei a treia lecturi a propunerii de act normativ, adoptarea textului respectiv dacă nu se ține cont de punctul său de vedere. Respingerea poate fi făcută cu votul majorității absolute a membrilor Parlamentului European. Esența acestei proceduri constă în așezarea față în față la masa negocierilor, pentru prima dată în istoria procesului legislativ comunitar, a Consiliului și Parlamentului European și în posibilitatea oferită acestuia din urmă de a respinge poziția comună adoptată de către Consiliu. Tratatul de la Amsterdam aduce unele simplificări procedurii, extinzându-i, în același timp, aria de aplicare. Se consacră în acest fel statutul PE de partener egal al Consiliului în adoptarea actelor normative.

Sursa: Dicționar de termeni comunitari MIE, autori: Ion Jinga și Andrei Popescu.

SIMBOLURI EUROPENE

O entitate politico-economică atât de complexă cum este Uniunea Europeană are nevoie de simboluri care să o identifice în raport cu alte structuri internaționale și să permită, totodată, cetățenilor săi să-și conștientizeze apartenența la această construcție integratoare unică în lume.



Începând cu anul 1986, UE (în acel moment Comunitatea Europeană) utilizează drapelul cu cele 12 stele aurii așezate în cerc, pe fond albastru (adoptat inițial de Consiliul Europei de la Strasbourg). Acesta simbolizează solidaritatea și armonia între popoarele Europei; stelele reprezintă perfecțiunea iar cercul este simbolul unității.

Un alt simbol împrumutat de la Consiliul Europei este «Oda bucuriei» – parte a Simfoniei a 9-a compusă de Beethoven în 1823, după opera omonimă de Schiller – care a devenit imnul Uniunii Europene. Poezia lui Schiller transmite o viziune idealistă asupra lumii, în care oamenii devin frați.

Ziua Europei a fost adoptată în amintirea zilei de 9 mai 1950, când Robert Schuman și-a prezentat propunerea de creare a unei Europe organizate, indispensabile pentru menținerea relațiilor de pace. Propunerea, cunoscută sub numele de „Declarația Schuman”, este considerată începutul a ceea ce azi numim Uniunea Europeană.

Surse: www.mie.ro, www.europa.eu. Foto: europa.eu.

Selecție și adaptare de Adrian Lungu



Noua ordine europeană

Anul 1990 a fost cel mai optimist din istoria modernă a Europei. Regimurile comuniste se prăbușiseră în Europa de Est, Germania se reunificase iar termeni precum „libertate”, „economie de piață” și „democrație” începeau să fie auziți tot mai des.

Emil Neacșu

Tranziția de la optimismul anilor '90 la realismul actual s-a făcut dificil. Germania, cea mai puternică țară europeană, a plătit miliarde de mărci pentru unificarea, iar acest proces nu s-a încheiat. Recent, de ziua Germaniei, ministrul economiei din landul Baden-Wurtemberg recunoștea că abia peste 10 ani procesul de asimilare a landurilor est-germane va fi încheiat.

Germania unificării

Politica germană s-a adaptat realităților interne, dar mai ales internaționale. În vreme ce cancelarul creștin-democrat Helmut Kohl a rămas în istorie ca autor al unificării, urmașul său, social-democratul Gerhard Schroeder, a făcut vizibilă ruptura Europei față de America. Ruptură evidentă mai ales în privința războiului din Irak, declanșat de SUA în 2003. Însă Schroeder a marcat politica germană și prin scăderea economiei, ceea ce a generat un adevărat război cu sindicatele – altfel, parteneri tradiționali ale social-de-

moacraților. Zvâcnirea de ultim moment a electoratului german de stânga, la alegerile din septembrie 2005, a făcut posibilă revenirea social-democraților, altfel situații departe de rivalii creștin-democrați în sondajele de opinie. Rezultatul alegerilor din 2005 a fost formarea unui guvern de uniune națională, al doilea după cel din anii '60, între social-

democrați și creștin-democrați. Un guvern care a scos în evidență unitatea politicii germane într-un moment economic dificil pe plan intern și în plin proces de delimitare de politica SUA.

Franța coabitării

Cealaltă parte a locomotivei europene, Franța, a avut parte de o tre-

cere de la un regim prezidențial socialist, reprezentat de François Mitterand, la cel gaullist reprezentat de Jacques Chirac. Și Mitterand și Chirac au fost obligați, în diverse perioade, să accepte ceea ce pentru politica franceză a devenit un test: coabitarea cu un guvern de altă culoare. În cei 20 de ani de la înființarea partidului gaullist Adunarea pentru Republică, Chirac și-a creionat clar linia politică, însă moștenirea pe care o lasă la încheierea mandatului, în 2007, se anunță grea. Când el și premierul său „de casă” Alain Juppé au deținut puterea, Franța a fost zguduită de mari scandaluri de corupție, care au dus la căderea guvernului și la venirea la putere a socialiștilor. De remarcat alegerea greșită a momentului organizării alegerilor anticipate, în 1998, alegeri care au adus stânga la guvernare. Coabitarea politică Chirac-Jospin din 1998-2002 a fost cea mai lungă din istoria modernă franceză (a cincea Republică). Franța a fost frecvent scena protestelor fermierilor și, mai recent, a imigranților, nemulțumiți de lipsa protecției sociale. Dar marea lovitură primită de Chirac a fost în 29 mai 2005, când francezii au respins proiectul de tratat al Constituției Europene. Analizii politici l-au considerat un vot împotriva lui Chirac. Efectul? Chirac l-a înlocuit pe premierul Jean-Pierre Raffarin cu Dominique de Villepin.

Notă: Continuare, în numărul următor: despre politica Angliei și a Italiei



Președintele Franței, Jacques Chirac, și cancelarul german, Angela Merkel, doi grei din vechea Europă

Comisia Europeană, Guvernul UE

Comisia Europeană este echivalentul unui guvern. Este o instituție independentă politic, cu 25 de membri, număr care va spori cu reprezentanții României și Bulgariei.

Cristian Pantazi

Ce face Comisia

1. are inițiativă legislativă
Comisia elaborează propunerile legislative, pe care le înaintează Consiliului și Parlamentului.

Înainte de a face propuneri, Comisia face analize ale domeniului respectiv și are consultări atât cu societatea civilă și experți independenți, cât și cu experții din administrația națională a statelor membre.

2. are rol de execuție
Executivul comunitar gestionează și implementează politicile comunitare și bugetul. Cea mai mare parte a acestor activități este de fapt realizată de către autoritățile naționale și locale, însă Comisia are rolul de a le supraveghea.

3. are rol de control
Comisia și Curtea Europeană de Justiție supraveghează aplicarea uniformă a legislației comunitare de către toate statele membre. În cazul în care constată abateri de la respectarea acquis-ului, Comisia avertizează statul membru în cauză. Dacă nu se iau măsuri de remediere a situației, Comisia dă statul în judecată la Curtea Europeană de Justiție.

4. are funcție de reprezentare
Executivul european reprezintă statele membre ale UE în forumuri internaționale precum Organizația Mondială a Comerțului și negociază acordurile UE cu state terțe, pe baza unui mandat acordat de Consiliu.

Componența Comisiei

Comisia actuală este formată din 25 de comisari (câte un comisar pentru fiecare stat membru), la care se vor adăuga în curând încă doi membri. Mandatul comisarilor este de cinci ani, reînnoibil, dintre care un președinte și cinci vicepreședinți. Sediul Comisiei este la Bruxelles, dar unele birouri se află la Luxemburg. Activitatea este organizată în directorate generale, directorate, servicii specializate și unități.

Directoratul General pentru Traduceri

În cadrul Comisiei își desfășoară activitatea cel mai mare birou de traduceri din lume. Peste 1650 de lingviști, la care se adaugă personal contractual, lucrează în sediile din Bruxelles și Luxemburg pentru a traduce documentele comunitare (legislație, discursuri, analize, etc) în cele 20 de limbi oficiale ale Uniunii.

Directoratul General pentru Comunicare

Activitatea Comisiei Europene este mediatizată prin directoratul general pentru comunicare, aflat în directă subordonare a vicepreședintelui Margot Wallstrom, comisarul responsabil pentru Relații Instituționale și Strategie de Comunicare. Acest serviciu general se ocupă de: coordonarea activităților reprezentanților în statele membre, centralizarea contactelor cu presa, stabilirea legăturii cu directoratele tehnice în vederea diseminării informației despre UE și activitatea Comisiei.

Detalii despre programele operaționale găsiți în pagina 3



Sediul Comisiei Europene, Bruxelles



Foto: europa.eu

Răspunsuri la dilemele voastre

Autoritățile oferă lămuriri pentru medici și comercianți



Foto: euROpeanul

Întrebările lor pot fi și ale tale. Persoane din diferite domenii și cu diferite probleme au contactat Ministerul Integrării Europene, prin programul „Alo, Europa!” pentru a primi informații utile. În numărul acesta, veți afla câte ceva despre magazinele second-hand și medicii de familie.

Vor mai exista magazine second-hand după aderare? Laura Răduț, de la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, a redactat un răspuns pentru această întrebare: Produselor second-hand li se aplică, după data aderării, aceleași reguli de import și de comercializare ca și celorlalte produse. Importatorii și comercianții trebuie să țină cont de dispozițiile Legii nr.

245/2004 privind securitatea generală a produselor și să pună pe piață numai produse sigure. În acest scop, ei trebuie să țină cont de reglementările speciale pentru grupele de produse comercializate (produsele textile trebuie să fie însoțite de certificate de dezinfecție și dezinsecție; aparatele electrice și electronice trebuie să poarte marcajul CE iar în cazul jucăriilor există reglementări speciale etc.). Cei care doresc mai multe informații se pot adresa Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, tel.: 021/311.18.62 sau 021/315.55.27, e-mail: office@anpc.ro, site: www.anpc.ro.

Ce norme trebuie să îndeplinească medicii de familie pentru a lucra sezonier sau temporar într-unul din statele membre ale Uniunii Europene?

Ana-Maria Dobre, consilier de integrare la Ministerul Integrării Europene, a transmis câteva informații în acest sens. Astfel, aflăm că profesia de medic este reglementată la nivel comunitar de „Directiva 93/16/CE pentru facilitarea liberei circulații a medicilor și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de calificare”.

Pentru a exercita activitatea profesională într-un alt stat membru în contextul prestării de servicii cu caracter temporar sau ocazional, un medic trebuie să fie legal stabilit în statul membru de origine. Directiva UE prevede că, în situația în care solicitantul se află la prima deplasare, i se poate solicita să informeze în scris autoritatea competentă din statul membru de destinație, în avans, cu privire la detaliile asigu-

rării de răspundere profesională. În același timp, i se poate cere să prezinte următoarele documente: dovada cetățeniei, dovada că este legal stabilit într-un stat membru în scopul exercitării profesiei și că nu îi este interzisă exercitarea profesiei, nici măcar cu titlu temporar, la momentul eliberării dovezii, și dovada calificării profesionale. În cazul în care formarea profesională nu este conformă cu cea reglementată de directivă, există prevederi speciale. Ca măsură cu caracter general, statul membru de destinație trebuie să recunoască, drept dovadă suficientă, titlul de calificare oficială eliberat de statul de origine însoțit de un certificat care să ateste că posesorul a exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză timp de cel puțin trei ani.

CINCI ÎNTREBĂRI DESPRE FINANȚĂRI

1. Tipografie – IMM (Cristina): Pentru a obține fonduri nerambursabile pentru dezvoltarea unei IMM (tipografie, 25 angajați) în vederea achiziționării de noi mașini, construirea unor noi hale de lucru și dotarea cu un echipament informatic corespunzător, ce program ne recomandăți?

Dosarul trebuie să conțină proiectul de dezvoltare și strategia firmei?

Răspuns: Mai multe bănci oferă finanțări pentru investiții și achiziții de echipamente. După aderarea la UE, vor putea fi accesate finanțări prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională – a se vedea Programul Operațional Regional, axa prioritara 2, „susținerea inițiativelor antreprenoriale locale”, la www.mie.ro. În orice caz, aveți nevoie de documente care să ateste viabilitatea, eficiența și fezabilitatea proiectului. Conținutul obligatoriu al dosarului este indicat de finanțator.



Foto: europa.eu

2. Fabrică în sectorul panificație (Petruța):

Împreună cu câțiva prieteni realizăm un produs, ameliorator pentru industria panificației. Instalația folosită este închiriată. Ne gândim să construim propria fabrică, pentru a fi la standarde europene. În acest caz se pot accesa fonduri europene și, dacă răspunsul este afirmativ, cui să ne adresăm?

Răspuns: A se vedea răspunsul privind tipografia, mai sus.

3. Condiții de finanțare (Alin): Finanțările sunt rambursabile sau nerambursabile?

Dacă sunt rambursabile (deci împrumuturi), care este perioada de grație, perioada de rambursare și dobânda?

Răspuns: Finanțările sunt nerambursabile. Totuși, va fi nevoie de o contribuție proprie a solicitantului care variază în funcție de program, în medie o treime din valoarea totală a proiectului.

4. Cheltuieli (Marian): Vor fi eligibile și cheltuieli pentru hale de producție sau vor fi finanțate doar echipamente?

Răspuns: Vor fi eligibile inclusiv cheltuieli de investiții în clădiri. Detaliile le veți afla odata cu finalizarea programelor.

5. Asistență socială (M. Goage): Sunt președinta unei organizații neguvernamentale cu scop umanitar și sunt interesată de un program de îmbunătățire a asistenței sociale a copiilor săraci și a bătrânilor la domiciliu. Știu că există asemenea programe, dar am constatat că ele nu sunt suficiente sau sunt superficial tratate.

Răspuns: Da, vor exista multe posibilități de finanțare în domeniul serviciilor sociale, pentru ONG-uri. În principiu, acestea vor fi gestionate de Ministerul Integrării Europene sau de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei. Pentru detalii, este bine să urmăriți noutățile pe site-urile acestor ministere: www.mie.ro sau www.mmsf.ro.

Notă: Întrebările și răspunsurile de mai sus au fost adresate prin intermediul platformei de consultanță on-line a site-ului EurActiv.ro în perioada martie-iunie 2006 și adaptate pentru euROpeanul (Vezi secțiunea Finanțare, la www.euractiv.ro). Răspunsurile aparțin redacției euROpeanul, unele dintre acestea fiind formulate cu sprijinul compartimentului de integrare europeană al Camerei de Comerț și Industrie București.

euROpeanul, în parteneriat cu consultanții agreați, răspunde întrebărilor dvs. despre finanțări. Așteptăm întrebările, comentariile, nelămuririle dvs. despre finanțări la e-mail europeanul@chelgate.ro sau pe adresa redacției euROpeanul, str. Dr. Romniceanu, nr. 7, București, sector 5, cu precizarea: „pentru rubrica Finanțări”.

Cetățeanul de rând față în față cu aderarea

Sunt, poate, multe întrebări la care românii nu au primit încă un răspuns. Uniunea Europeană este pentru mulți o nebuloasă, iar felul în care se va schimba societatea, o enigmă. Una din întrebările primite la Ministerul Integrării Europene (MIE) prin intermediul liniei telefonice gratuite „Alo, Europa!” sună astfel: „Ce clase sociale vor fi avantajate după aderare (ingineri, cei care lucrează în industrie, alții)?” Emanuel Berbeci, de la Direcția Negocierii Piața Internă, din cadrul Ministerului, a explicat care este de fapt situația.

„Întregul proces de construcție europeană a fost gândit pentru a nu favoriza o anumită clasă socială în defavoarea alteia. Însuși conceptul de clasă socială este unul sociologic și nu este folosit în elaborarea politi-

cilor comunitare”, explică expertul. UE și-a propus, ca obiectiv central, să transforme Europa în cea mai dinamică societate bazată pe cunoaștere, având o economie competitivă și o forță de muncă calificată.

De asemenea, „o treime din bugetul anual de 100 de miliarde de euro al UE este folosit pentru stimularea economiei și crearea de locuri de muncă în regiunile dezavantajate”, adaugă reprezentantul Ministerului. Toți cei care doresc informații cu privire la diferite subiecte legate de procesul de integrare pot suna la Ministerul Integrării Europene. De curând, MIE a lansat în acest scop linia verde „Alo, Europa!”, care poate fi accesată la numărul de telefon 080.080.2007.



12

fără glumă :-)

AGENDĂ



◆ **19-20 octombrie, Sibiu** – proiectul „Europa în școală”, derulat de Ministerul Integrării Europene.

Pe 19 octombrie, la Sala de Festivități a Colegiului Pedagogic Andrei Șaguna va avea loc un concurs interliceal și pe 20 octombrie la Casa Corpului Didactic se va desfășura un seminar dedicat cadrelor didactice din mediul rural.

◆ **19-20 octombrie, Gura Humorului** – **Forum PRO-FINN: „Cum să ne pregătim pentru Fondurile Structurale?”**. Organizat de Global Services Group SRL în parteneriat cu Federația Autorităților Locale din România, Asociația Municipiilor din România și Asociația Comunelor din România. Detalii la: www.profinn.ro

◆ **22 octombrie, Bulgaria** – Alegeri prezidențiale.

◆ **23-27 octombrie, București** – **Zilele BIZ**. La World Trade Center București se desfășoară a cincea ediție a Zilelor BIZ, important eveniment de afaceri. Informații și înscriere la www.zilelebiz.ro

◆ **23 - 25 octombrie, București** – **Curs: Pregătirea declaranților vamali și a comisionarilor în vamă**. Camera de Comerț și Industrie a României (CCIR) organizează cursul pentru societățile comerciale care desfășoară activități de comerț exterior, declarant vamal, transport extern, comisionar vamal, consultanță de afaceri. Cursul va avea loc la sediul CCIR din B-dul Octavian Goga, nr. 2 (Pasajul Mărășești), sala Ioan Socec a Centrului Internațional de Conferințe al CCIR. Persoană de contact: Cristina Ionescu, tel: 319 01 55, fax: 319 01 55, e-mail: aura@ccir.ro. www.ccir.ro

◆ **24 octombrie, București** – Dennis Deletant susține dezbateră lunară din seria „Invitații IER la Infoeuropa”: „România în Europa”, organizată de Institutul European din România în colaborare cu Centrul Infoeuropa. Dezbaterile au loc la sediul Centrului Infoeuropa din București, Calea Victoriei 88. <http://www.infoeuropa.ro>. Persoane de contact: Gilda Truică, Coordonator de proiect IER (gilda.truica@ier.ro), Mădălina Barbu, Information Officer, Centrul Infoeuropa (madalina.barbu@infoeuropa.ro).



◆ **25 octombrie, Berlin** – **ședința Comisiei de afaceri europene a Bundesrat-ului** la care va participa Ministrul Integrării Europene, Anca Daniela Boagiu.

◆ **31 octombrie, Stuttgart** – **Reuniunea multi-națională în domeniul industriei automobilelor la Stuttgart**. Camera de Comerț și Industrie a României (CCIR) vă invită să participați la Reuniune. Evenimentul este destinat producătorilor, distribuitorilor și furnizorilor de componente auto, fiind organizat de Camera de Comerț și Industrie din Stuttgart în colaborare cu Agenția de Dezvoltare Economică din Landul Baden Wuerttemberg. Persoana de contact: Daniela Paul – Tel: 021 319 00 88, E-mail: daniela.paul@ccir.ro. www.ccir.ro.

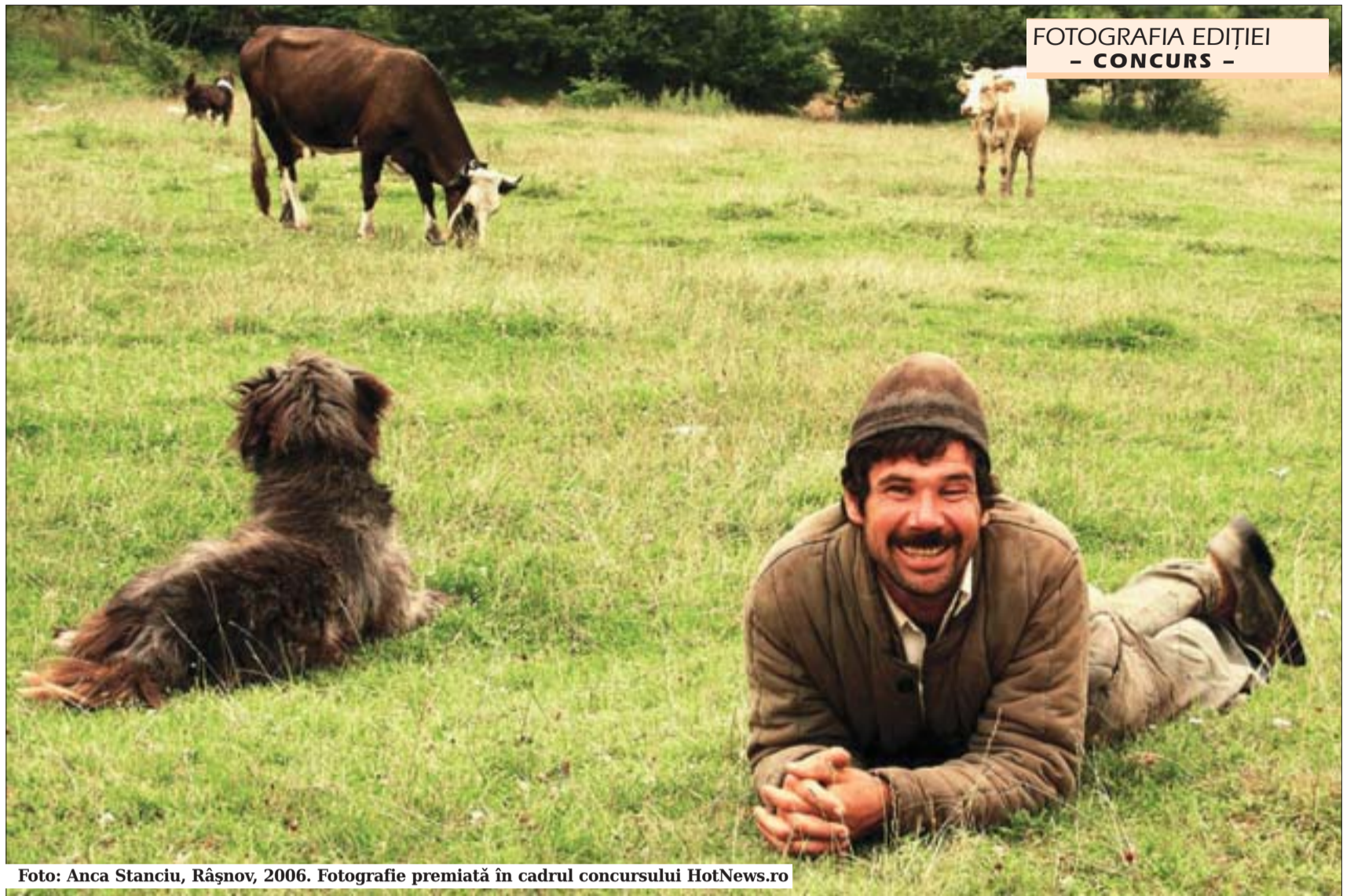


Foto: Anca Stanciu, Râșnov, 2006. Fotografie premiată în cadrul concursului HotNews.ro

Cowboy de România

Aici poate sta o fotografie realizată de dumneavoastră. Cele mai interesante sau inedite fotografii, care surprind realitățile unei Românie în prag de aderare sau ale Uniunii Europene în general, vor fi publi-

cate în paginile **euROpeanul**. Dintre acestea, una va fi premiată de către redacție cu un premiu-surpriză, pe care îl vom anunța în unul dintre numerele viitoare. Puteți înscrie la concurs fotografiile prin simpla lor

trimitere pe e-mailul europeanul@chelgate.ro sau pe adresa **euROpeanul**: Str. Dr. Romniceanu nr. 7, București, sector 5, cu precizarea „pentru concursul foto”.

Românul și euro-mitul – Episodul 2: Agricultură

La noi

Euro-mitul este o idee falsă despre Uniunea Europeană și despre schimbările pe care integrarea europeană le aduce în viețile oamenilor. Deși unora se bazează pe o frântură de informație corectă, euro-mitul este interpretat greșit, de cele mai multe ori de mass-media, și crește, pe măsură ce este reluat de tot mai mulți oameni. O mare parte a populației României își câștigă traiul zilnic din agricultură, reprezentând o masă generoasă pentru circulația zvonurilor și miturilor legate de acest domeniu.

Mit: Negocierile la capitolul „Agricultură” au fost încheiate în dezavantajul României.

Realitate: La capitolul „Agricultură”, România a obținut aproximativ 4,721 miliarde de euro pentru perioada 2007-2009 (3,921 miliarde euro pentru mecanismele Politicii Agricole Comune și dezvoltare rurală – capitolul „Agricultură”), și circa 0,8 miliarde euro pentru proiecte finanțate din fondurile structurale. România a cerut și a obținut perioade de tranziție pentru aplicarea acquis-ului. Cea mai lungă perioadă de tranziție, de 8 ani, a fost obținută pentru înlocuirea unor soiuri de viță de vie hibridă (vezi **euROpeanul** nr. 1) Strategia de negociere s-a concentrat pe dez-

voltarea rurală, suprafața cultivabilă pentru cereale, zootehnie – creșterea animalelor, sectorul viti-vinicol, agro-industrie (prelucrarea zahărului și a laptelui).

Mit: Fermele de subzistență vor dispărea după aderarea României la UE.

Realitate: Politica Agricolă Comună nu este destinată gospodăriilor de subzistență (care produc pentru consumul propriu), ci fermelor care produc pentru piață. PAC acordă subvenții pentru ca fermele de semi-subzistență (care produc pentru consumul propriu, dar și pentru vânzare) să devină viabile. După aderare, România va primi aproape 3 miliarde de Euro pentru dezvoltare rurală, care vor stimula și dezvoltarea fermelor de semi-subzistență.



La europeni

Unul dintre cele mai răspândite euro-mituri este cel al bananelor curbate. În 1998, cu largul concurs al presei britanice, s-a răspândit zvonul că Uniunea urmează să interzică bananele curbate. Imediat



s-a zvonit că nici castraveții cu un grad prea mare de curbare nu vor fi acceptați de standardele europene. Zvonul s-a dovedit complet neîntemeiat. UE nu interzice nici un fel de produse, ci este preocupată de unificarea gradelor de calitate: este important ca bananele de diferite dimensiuni să fie etichetate diferențiat în funcție de calitate, iar comercianții și consumatorii să fie informați în legătură cu produsul. Alte reguli prost înțelese referitoare la produse agricole se referă la căpșune. Tot tabloidele britanice au scris că acestea ar trebui să fie ovale. De fapt, ca și în cazul bananelor, UE definește doar anumite standarde de calitate ce trebuie îndeplinite pentru a fi încadrate corespunzător. Forma fructului nu se regăsește printre criterii, acestea referindu-se doar la dimensiuni, prospețime și integritate. Surse: MIE, portalul europa.eu
Seleție și prelucrare de Adrian Lungu

TEST

Cât de bine cunoști Uniunea Europeană?

Robert Schuman, cel care a chemat în 1950 la realizarea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, era:

- Primul ministru al Luxemburgului
- Ministrul de Externe al Franței
- Ministrul Justiției din Germania

Tratatul de la Maastricht, care a înființat Uniunea Europeană, împarte politicile UE în:

- Trei piloni
- Patru axe
- Cinci arii

Curtea Europeană de Justiție are sediul la:

- Strasburg
- Luxemburg
- Hamburg

Moneda unică euro a fost adoptată de către:

- 12 state
- 15 state
- 18 state

State non-europene care au dorit să devină membre UE:

- Maroc și Capul Verde
- Libia și Algeria
- Tunisia și Egipt

Răspunsurile pentru testul din **euROpeanul** nr. 1: ◆ Parlamentul European are 732 de membri; ◆ președintele Comisiei Europene este José Manuel Barroso; ◆ România a semnat Tratatul de aderare la 25 aprilie 2005; ◆ Turcia, Macedonia și Croația sunt țări candidate; ◆ Finlanda deține președinția UE în perioada iulie-decembrie 2006.

O publicație editată de Ministerul Integrării Europene

Adresa:
euROpeanul
str. Dr. Romniceanu nr. 7, sector 5, București
europeanul@chelgate.ro

Un proiect:

Redactori: Adrian Lungu, Cristian Pantazi, Adrian Vasilache, Camelia Moga, Vlad Telibașa

Editori proiect: Alexandru Lăzescu, Manuela Preoteasa, Ioana Speteanu

Editori-colaboratori: Marian Chiriac, Cristian Ghinea, Adina Popescu, Octavian Jora, Gabriel Giurgiu, Aida Catană

Corespondenți locali: Ambrus Bela, Oana Burghelă, Gabriela Popa, Oliver Kiss, Cătălin Hegheș

Editor coordonator: Ioana Morovan

Coordonator proiect MIE: Iulia Munteanu

Colaboratori din partea MIE: Raluca Stroie, Gabriela Ceparu

DTP: Gina Meteleanu, Dan Petrici

Fotoreporter: Laurențiu Obac, Silviu Pavel

Corectură: Carmen Lungu

Tipar: FrigoMedia

Partener de conținut: www.hotnews.ro

Notă: opiniile exprimate în „euROpeanul” aparțin echipei redacționale și nu exprimă, în mod necesar, poziția oficială a Ministerului Integrării Europene.